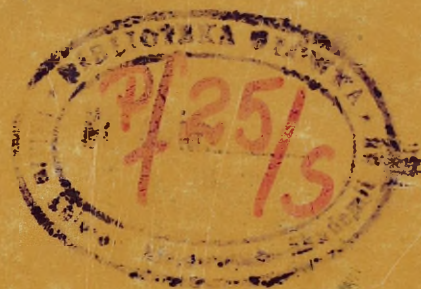

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ

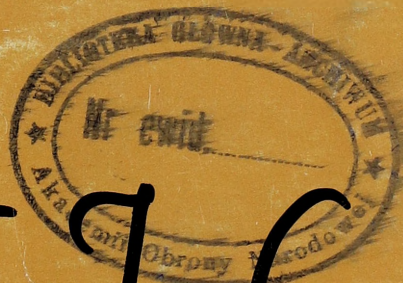
JAWNE

~~DOUENB~~ Egz. Nr 3

PERSPEKTYWICZNY MODEL SYSTEMU OBRONNEGO RP „KIERUNKI”

OGÓLNE ZAŁOŻENIA PROJEKTU

55760

WARSZAWA

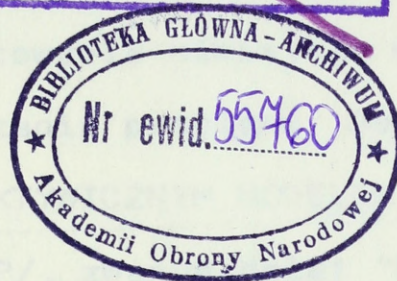
1992

WYDZIAŁ STRATEGICZNO-OBRONNY

JAWNE

~~POUFNE~~
Egz. nr .3.

PERSPEKTYWICZNY MODEL SYSTEMU OBRONNEGO RP

Inkluzja

"KIERUNKI"

OGÓLNE ZAŁOŻENIA PROJEKTU

*Inkluzja
na "JAWNE"
28.01.2003*

pprk Kortol

WSTĘP

W celu rozwiązania problemu: "Kierunki doskonalenia systemu obronnego RP" należy zaprojektować perspektywiczny model systemu obronnego RP /militarnej obrony/, przeprowadzić jego badania symulacyjne w odniesieniu do prognozowanych zagrożeń /temat: ROZWÓJ-5/i na tej podstawie określić kierunki doskonalenia aktualnego systemu^{1/}. Opracowanie niniejsze wychodzi naprzeciw przyjętej koncepcji rozwiązania problemu. Jest materiałem wyjściowym do prac nad "PERSPEKTYWICZNYM MODELEM SYSTEMU OBRONNEGO RP" /militarnej obrony RP/, zwanym dalej "SYSTEMEM" i stanowi część szerszego opracowania pt.: "PERSPEKTYWICZNY MODEL SYSTEMU BEZPIECZEŃSTWA RP", obejmującego obronę RP przed wszystkimi możliwymi zagrożeniami militarnymi niemilitarnymi.

Wraz z 25 załącznikami, będącymi oddzielnymi wydawnictwami /wykaz na s. 70/, oraz z wydawnictwami dotyczącymi nowych środków walki i koncepcji ich użycia, które opracowuje Wydział Wojsk Lądowych, niniejszy materiał stanowi wynik rozwiązania problemu "Kierunki doskonalenia systemu obronnego RP".

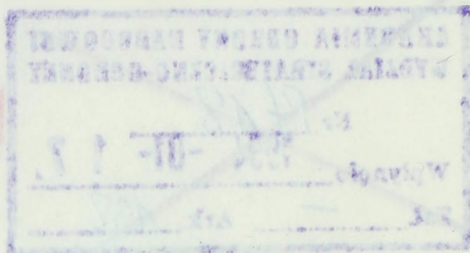
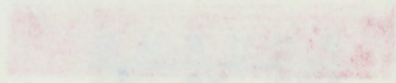
W materiale tym określono: myśl przewodnią projektowanego "SYSTEMU"; jego rolę i miejsce w "PERSPEKTYWICZNYM MODELU SYSTEMU BEZPIECZEŃSTWA RP"; prognozowane uwarunkowania, w których ma funkcjonować; zagrożenia, które ma wykrywać i prognozować oraz którym ma zapobiegać i przeciwdziałać w obronie Polski. W części dotyczącej ogólnych założeń ustalone zostały funkcje, które powinny być przez "SYSTEM" realizowane; wynikające z nich zadania oraz ogólna struktura organizacyjno-funkcjonalna, która te zadania

1/ Metoda Nadlera.

Opracował: płk prof.dr hab.inż. Roman KULCZYCKI

mgr Ewa DZIEWICKA-JANICKA - adiustacja

JAWNE

ODDZIAŁ ZACHOWANIA

powinna praktycznie wykonywać. W części tej, również w formie ogólnych hipotez /wymagających potwierdzenia w toku dalszych badań/, opisane zostały podstawowe założenia ustawowe determinujące "SYSTEM" oraz niektóre proponowane zasady jego funkcjonowania. W siódmym paragrafie opisano aktualny model SZ /stan na 01.01.1991r./, będący odniesieniem dla modelu perspektywicznego, w ósmym natomiast - ogólne i szczegółowe ustalenia, które powinny być wzięte pod uwagę przy projektowaniu "SYSTEMU". W końcowej części opracowania sprecyzowane zostały elementy składowe dokumentacji oraz ich spisy treści.

W załączonych do poszczególnych opracowań spisach treści zawarte są problemy badawcze, które w procesie badań naukowych powinny być rozwiązywane oraz udokumentowane - zał. 1-25 /wykaz załączników patrz strona 70/.

Za punkty odniesienia do perspektywicznego modelu systemu obronnego państwa /militarnej obrony/ przyjęto:

1. Raport Komisji Restrukturyzacji SZ.
2. Opracowania korygujące Raport Komisji Szt.Gen. i AON.
3. Założenia przyjęte w opracowaniu pt. "Ogólne założenia projektu".

Oddzielny problem stanowi wyposażenie projektowanego "SYSTEMU" w środki walki. Poświęcono temu **oddzielne opracowania** pt. "Kierunek rozwoju nowych środków walki i koncepcje ich użycia", dotyczące środków walki: wojsk lądowych, wojsk lotniczych i obrony powietrznej, marynarki wojennej oraz interdyscyplinarnych środków w zakresie rozpoznania i walki radioelektronicznej.

1. POJĘCIE PERSPEKTYWICZNEGO MODELU SYSTEMU OBRONNEGO RP
/militarnej obrony RP/

System obrony militarnej jest jednym z podsystemów systemu bezpieczeństwa RP /SBRP/.

Przez system bezpieczeństwa RP^{1/} będziemy rozumieć względnie odosobnioną strukturę podmiotową^{2/} i przedmiotową^{3/} państwa, mającą na celu wykrywanie militarnych i niemilitarnych zagrożeń Polski, zapobieganie ich powstawaniu, a w razie zaistnienia jak najskuteczniejsze przeciwdziałanie im.

Perspektywiczny model systemu obronnego RP /PMSORP/ jest częścią systemu bezpieczeństwa RP i stanowi względnie odosobniony, skoordynowany wewnętrznie cywilno-wojskowy zbiór struktur organizacyjnych /ludzkich i materiałowych/, działających na rzecz militarnej obrony Polski. Osadzony jest w prognozowanych uwarunkowaniach przełomu XX i XXI wieku i obejmuje lata 1995-2015.

1/ Patrz system pojęć.

2/ Struktura podmiotowa - wszystkie instytucje i jednostki organizacyjne państwa związane z jego bezpieczeństwem.

3/ Struktura przedmiotowa - zadania realizowane przez strukturę podmiotową na rzecz bezpieczeństwa Polski.

2. PROGNOZOWANE UWARUNKOWANIA FUNKCJONOWANIA SYSTEMU ORAZ
ZAGROŻENIA RP.

a/ Uwarunkowania:

- dobiegać końca będą procesy likwidacji formacji komunistyczno-socjalistycznej w Polsce, Czecho-Słowacji i na Węgrzech, natomiast państwa powstałe po rozpadzie ZSRR będą w trakcie pokonywania znacznych trudności, głównie społecznych, gospodarczych, narodowościowych;

- w dalszym ciągu państwa Europy Środkowej i Wschodniej będą kształtowały ustrój oparty na zasadach pluralizmu demokratycznego, własności prywatnej, gospodarce wolnorynkowej, dążąc do poszanowania praw i swobód obywatelskich;

- państwa Europy Środkowej i Wschodniej w celu zapewnienia sobie bezpieczeństwa militarnego będą ubiegały się o członkostwo w organizacji NATO lub też SHP. Nie wykluczone jest również, iż mogą powstać na świecie inne koalicje;

- powstałe na gruzach byłego ZSRR państwa, jak również państwa byłego UW będą przedmiotem rywalizacji między państwami bogatymi o sferę wpływów, głównie na polu gospodarczym, politycznym i psychologiczno-socjologicznym;

- nastąpi zwiększenie aktywności Rady Bezpieczeństwa i Współpracy Europejskiej, Wspólnoty Gospodarczej oraz Organizacji Narodów Zjednoczonych w zakresie zapobiegania i przeciwdziałania konfliktom militarnym i niemilitarnym;

- zaostrza się konflikt w Europie i świecie pomiędzy państwami bogatymi a biednymi, jak również na tle religijnym oraz narodowościowym;

- siły zbrojne poszczególnych państw będą pod kontrolą międzynarodową. Określona zostanie ich wielkość, rola i zadania. W okresie pokoju przeznaczone będą do kontroli przestrzegania przyjętych porozumień rozbrojeniowych, do uczestniczenia w różnego rodzaju akcjach ONZ, zapobiegania powstawaniu konfliktów i kryzysów, do budowy zaufania i wzmacniania akcji polityków prowadzących negocjacje. Natomiast w czasie konfliktów zbrojnych siły zbrojne poszczególnych państw bronić będą integralności terytorialnej, jak również będą gotowe do wypełniania zobowiązań sojuszniczych. Państwa wchodzące w skład NATO będą dysponowały siłami zbrojnymi o charakterze internarodowym;

- bezpieczeństwo militarne państw Europy Środkowej i Wschodniej będzie częścią wspólnego Europejskiego bezpieczeństwa /taka jest tendencja/;

- państwa wchodzące w skład NATO będą deklarowały pomoc /Kopenhaga, Rzym/, ale bez formalnych gwarancji;

- państwa Europy Środkowej i Wschodniej, mimo różnego rodzaju deklaracji organizacji zapobiegających konfliktom /ONZ, NATO, KBWE, EWG itp./, narażone będą na różnego rodzaju zagrożenia militarne i niemilitarne. Zagrożenia te będą tym większe, im bardziej wzamagać się będzie rywalizacji poszczególnych państw o dostęp do zasobów /surowce, energia, czysta ekologicznie ziemia itp./ zapewniających im dalszy rozwój.

b/ Zagrożenia

W odniesieniu do RP aktualnie, jak również w przyszłości można będzie wyróżnić pięć następujących rodzajów zagrożeń:

- zagrożenia polityczne - mogą powstać w wyniku niekorzystnych dla RP układów między państwami mającymi na celu doprowadzenie do jej upadku, uwikłania naszego państwa w spór polityczny o cechach przetargowych /granice/, niedopuszczenia Polski metodami politycznymi do osiągnięć naukowych świata przez jej izolację i wreszcie wywołania w kraju stanu pozaprawnej rywalizacji o władzę pomiędzy partiami politycznymi oraz stanu nietolerancji religijnej, narodowościowej itp;

- zagrożenia gospodarcze - mogą być spowodowane niemożliwością zaspokojenia przez gospodarkę narodową materialnych potrzeb społeczeństwa. Będzie tu chodziło zwłaszcza o takie potrzeby, jak: wytwarzanie środków produkcji, sprzętu i materiałów ogólnego przeznaczenia, produkcję żywności, usługi transportowe, a ponadto zdolności adaptacyjne gospodarki do warunków zagrożeń i pokonywania barier: surowcowych, technologicznych oraz niedostatku siły roboczej. Przesłanką wystąpienia zagrożeń o charakterze gospodarczym może być doprowadzenie gospodarki RP do: niewydolności produkcyjnej i niewypłacalności, utraty na rzecz obcego kapitału przedsiębiorstw, ziemi oraz innego majątku narodowego, utraty rynków zbytu, izolacji RP od organizacji gospodarczych /w tym finansowych i technologicznych itp./;

- zagrożenia psychologiczno-socjologiczne - mogą powstać w wyniku dywersji polityczno-propagandowej, nastawionej na wywołanie emocji sprzyjających destabilizacji państwa. Celem bezpośrednim

nim może być: dążenie do pozbawienia społeczeństwa polskiego godności i dumy narodowej, poczucia konieczności obrony ojczyzny, uczynienia obywateli RP obojętnymi na losy kraju, chętnymi do emigracji i zdrady ojczyzny, bezkrytycznymi wobec siebie i otoczenia; wywołanie apatii i atmosfery zniechęcenia do pracy, a w rezultacie uczenie z obywateli RP społeczeństwa, które zdolne będzie oddać się pod panowanie innego państwa itp.;

- zagrożenia ekologiczne - będą efektem wszystkich tych działań zespołów ludzkich, które poprzez zmianę naturalnego stosunku istot żywych do otoczenia mogą doprowadzić /świadomie lub przypadkowo/ do pozbawienia człowieka warunków egzystencji, skazując go na śmierć lub degenerację jego systemu biologicznego. Przesłanką wystąpienia tego rodzaju zagrożeń może być: zniszczenie środowiska naturalnego RP przez niewłaściwą działalność gospodarczą zarówno własną, jak i innych państw, izolacją RP od organizacji zajmujących się ochroną środowiska, w tym od finansów przeznaczonych na ten cel oraz nowoczesnej technologii zapobiegającej dewastacji przyrody itp.;

- zagrożenia ładu i porządku publicznego /wewnętrzne/ - będą bezpośrednim następstwem utraty przez państwo odporności na **utrzymanie ładu i porządku publicznego. Celem działalności destrukcyjnej w tym względzie może być chęć wywołania takiego stanu anarchii wewnętrznej, który wyłoni określone siły zdolne do zniszczenia struktury państwa od wewnątrz.** Powstawaniu tego rodzaju zagrożeń sprzyjać będą: terroryzm, nieudolność organizacyjna, patologie społeczne, ucieczka administracji państwa od systemu parlamentarnego itp.;

- zagrożenia militarne - mogą wystąpić wtedy, gdy cele polityki państwa będą sprzeczne z określonymi celami innych państw, a rozstrzygnięcie może nastąpić tylko metodami walki zbrojnej. Celem będzie wówczas fizyczne zmuszenie RP do oddania we władanie przeciwnika zasobów materialnych państwa, siły roboczej, potencjału intelektualnego oraz obszarów.

Wymienione rodzaje zagrożeń mogą mieć aspekt zewnętrzny lub wewnętrzny i to dwojakiego rodzaju.

Mogą być realizowane w stosunku do Polski spoza jej granic, w jej granicach lub łącznie. Celem może być wywołanie zagrożenia siłami zewnętrznymi lub wywołanie takiego stanu anarchii wewnętrznej, który wyłoni określone siły zdolne do zniszczenia struktury państwa od wewnątrz.

Zagrożenia militarne będą bardzo uciążliwe dla obywateli RP, ale często - jak wynika z naszej historii - konsolidujące naród do walki o przetrwanie. Zagrożenia niemilitarne, chociaż są mniej upokarzające i nie doprowadzają do fizycznych cierpień, to jednak mogą przyczynić się w tym samym stopniu co zagrożenia militarne do utraty niepodległości, a nawet utraty państwa na zawsze. Szczególny priorytet w tym należy przypisać zagrożeniom politycznym, gospodarczym i psychologiczno-socjologicznym.

Wymienione rodzaje zagrożeń najczęściej będą miały charakter systemowy; zagrożenia gospodarcze będą implikowały psychologiczne, te zaś mogą być przyczyną politycznych i odwrotnie. Sytuacja ta tworzy konieczność kompleksowego rozpatrywania zagrożeń. Kompleksowo również powinny być wypracowywane sposoby

i metody zapobiegania i przeciwdziałania zagrożeniom.

Biorąc pod uwagę prognozowane uwarunkowania, w których ma funkcjonować Polska w przyszłości, jak również rodzaje zagrożeń, którym powinna zapobiegać, ażeby istnieć wśród państw świata, RP powinna zbudować adekwatny system bezpieczeństwa państwa - a więc taką organizacyjno-funkcjonalną i zadaniową strukturę, która byłaby zdolna zapobiegać i przeciwdziałać wymienionym zagrożeniom.

Militarna obrona RP przed zagrożeniami militarnymi powinna być postrzegana jako jeden z głównych podsystemów systemu bezpieczeństwa państwa.

1. Podsystemu koordynacji polityki bezpieczeństwa RP /PZP/
2. Podsystemu obrony RP /bezpieczeństwa/ przed zagrożeniami /PO-RR/.

Podsystem koordynacji polityki bezpieczeństwa RP - w zależności od zapisu konstytucyjnego, ustalającego kto odpowiada za bezpieczeństwo Państwa może być "PREZYDENCYJNY" albo "PRZEMISŁOWY".

Jeżeli prezydentowi Państwa przypisano będzie odpowiedzialność za militarne i niemilitarne bezpieczeństwo RP, wówczas będzie to system typu PREZYDENCYJNY, w takim układzie prezydent posiadałby warunki do wyrażenia opinii i

3. ROLA I MIEJSCE PODSYSTEMU MILITARNEJ OBRONY W SYSTEMIE BEZPIECZEŃSTWA RP.

Nie wymaga już dzisiaj dodatkowych wyjaśnień fakt, iż aktualnie i w przyszłości zagrożenia RP muszą być rozpatrywane systemowo. Najogólniej wśród wielu zagrożeń można sensownie zdefiniować sześć następujących: POLITYCZNE, GOSPODARCZE, PSYCHOLOGICZNO-SOCJOLOGICZNE, EKOLOGICZNE, ŁADU I PORZĄDKU PUBLICZNEGO /WEWNĘTRZNE/ oraz najbardziej groźne i niepokojące obywateli Polski - zagrożenie MILITARNE.

Systemowe spojrzenie na zagrożenia RP implikuje konieczność systemowej obrony przed nimi, a więc - zbudowania SYSTEMU BEZPIECZEŃSTWA RP.

Ażeby tak rozumiany SYSTEM mógł efektywnie spełniać funkcje obronne przed zagrożeniami militarnymi i niemilitarnymi, proponuję zbudować go z następujących podsystemów /rys. 1,2/

1. Podsystemu koordynacji polityki bezpieczeństwa RP /PKPB/
2. Podsystemów obrony RP /bezpieczeństwa/ przed zagrożeniami /PO-RP/.

Podsystemem koordynacji polityki bezpieczeństwa RP - w zależności od zapisu konstytucyjnego, ustalającego kto odpowiada za bezpieczeństwo Polski może być "PREZYDENCKI" albo "PREMIEROWSKI".

Jeżeli prezydentowi konstytucyjnie przypisana będzie odpowiedzialność za militarne i niemilitarne bezpieczeństwo RP, wówczas będziemy mieć PKPB - RP typu PREZYDENCKIEGO. W takich okolicznościach prezydent powinien posiadać uprawnienia zapi-

sane w Ustawie o Bezpieczeństwie RP i dysponować: kolegialnym organem doradczym w sprawach zagrożeń bezpieczeństwa Polski - Radą Bezpieczeństwa RP oraz organem sztabowym, funkcjonującym w trybie ciągłym /analiza zagrożeń, ich prognozowanie, opracowanie propozycji zapobiegania i przeciwdziałania zagrożeniom itp. - Biuro Bezpieczeństwa RP.

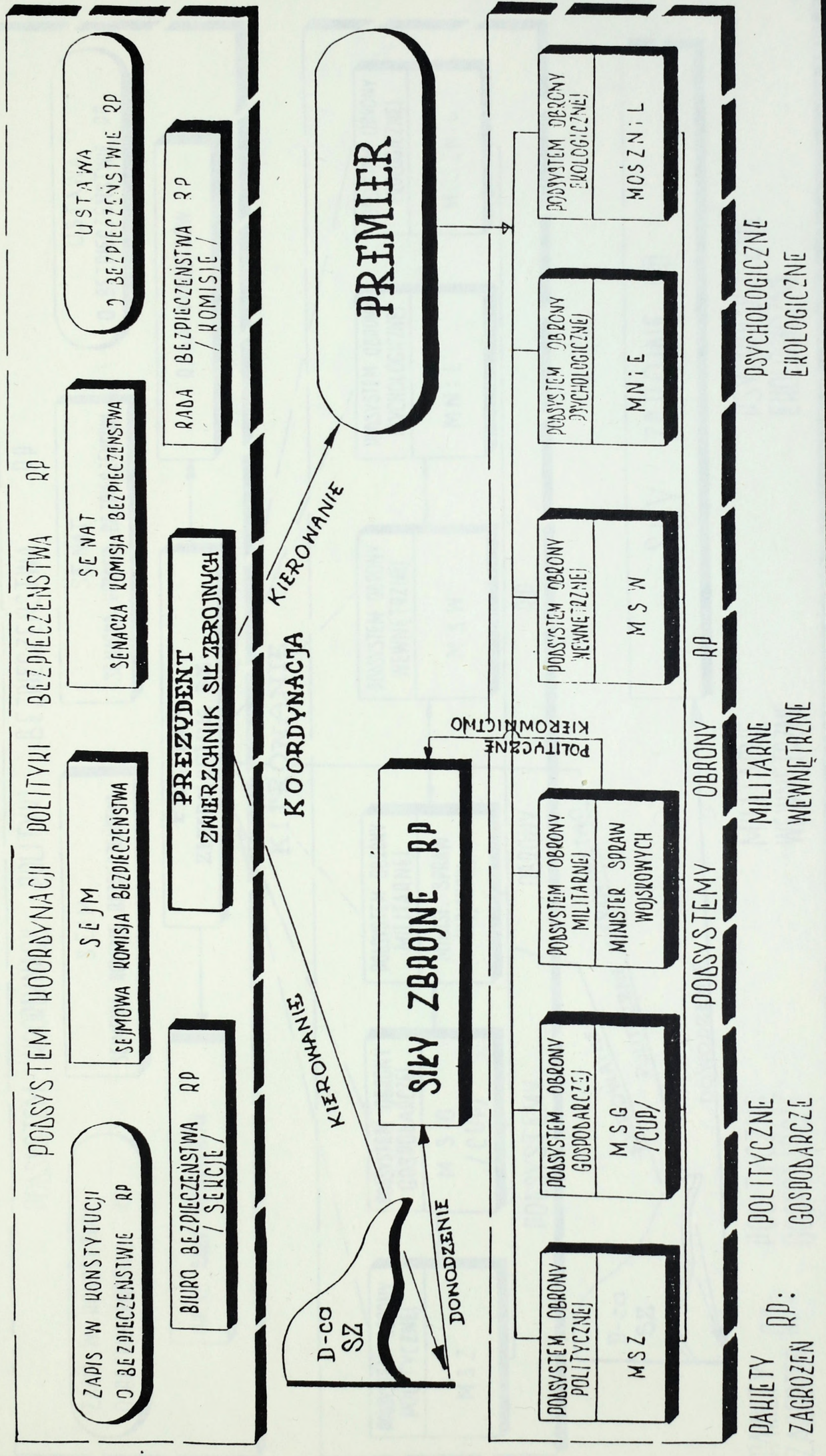
Komisje Bezpieczeństwa Sejmowa /SKB/ i Senacka /SEKB/ w odniesieniu do każdej działalności związanej z bezpieczeństwem państwa powinny spełniać funkcje ustawodawczo-kontrolne.

Prezydent, jako odpowiedzialny osobiście za bezpieczeństwo RP, powinien realizować zadania związane z bezpieczeństwem państwa za pośrednictwem: premiera RP w zakresie zagrożeń niemilitarnych; dowódcy SZ i premiera RP w zakresie zagrożeń militarnych

Dowódca SZ w randze ministra, wyznaczony już w czasie pokoju, powinien realizować zadania postawione przez prezydenta, prowadząc działania prewencyjne oraz zbrojne. Premier natomiast, kierując państwem, powinien spełniać zadanie związane z obronnością za pośrednictwem ministra spraw wojskowych i będącego do jego dyspozycji cywilno-wojskowego Ministerstwa Spraw Wojskowych. Minister spraw wojskowych /cywil/ podlegałby premierowi i zadania na rzecz SZ powinien realizować w ścisłej współpracy z dowódcą SZ i jego Głównym Sztabem /SG/ w ramach szeroko rozumianego politycznego kierowania SZ.

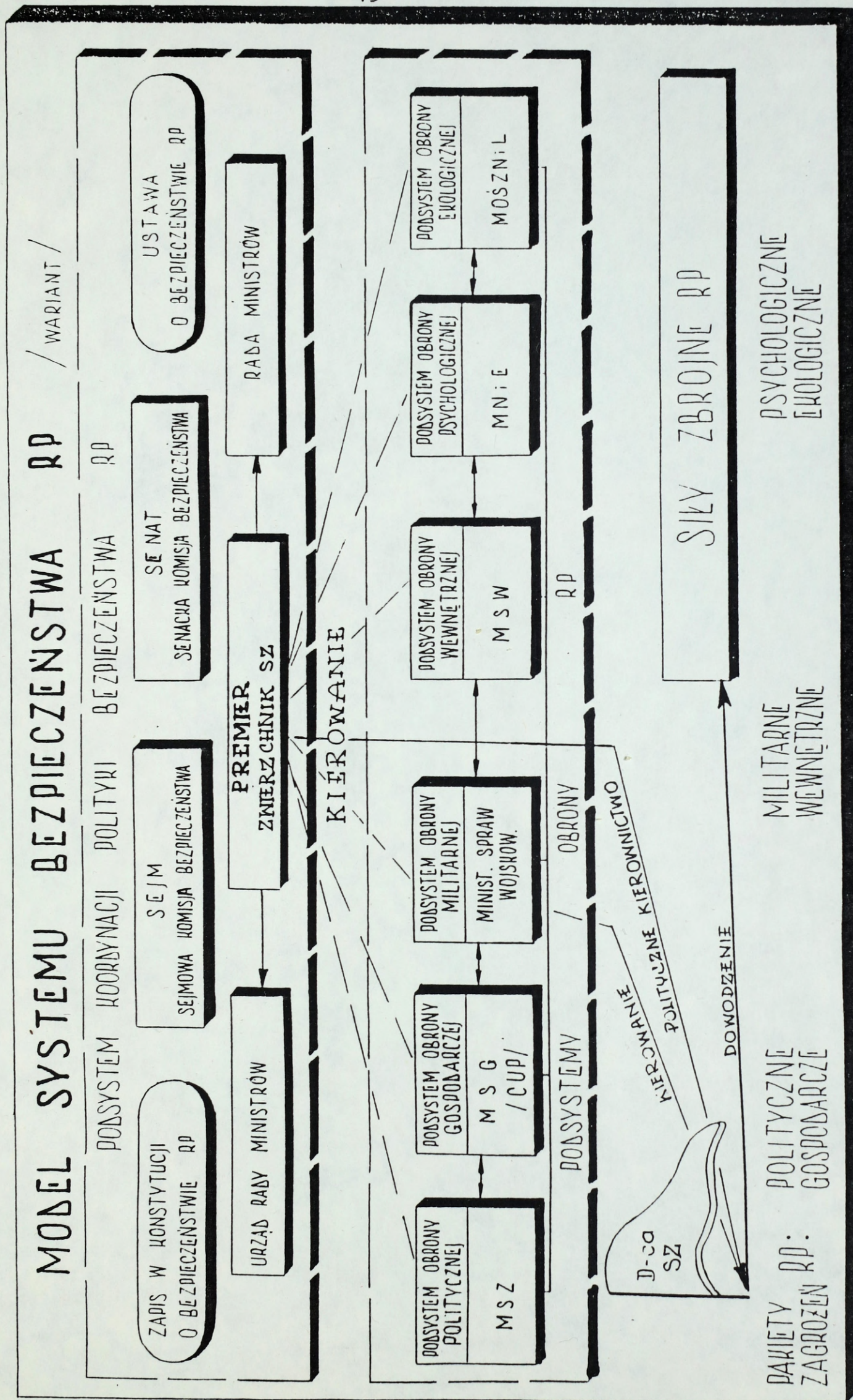
Podsystemy obrony RP /bezpieczeństwa/: politycznej /MSZ/, gospodarczej /MSG/, militarnej /MSWojsk./, wewnętrznej /MSW/, ekologicznej /MOSZNiL/ oraz psychologicznej /MNiE/ stanowiłyby

MODEL SYSTEMU BEZPIECZENSTWA RP / WARIANT /

Rys. 1

Rys. 2

organa wykonawcze postanowień prezydenta i Rady Bezpieczeństwa oraz rządu RP. Każdy podsystem, oprócz funkcji, do których pełnienia został powołany, powinien realizować w swoim obszarze zadania związane z bezpieczeństwem przy pomocy resortowych departamentów bezpieczeństwa. W tym też zakresie powinny one być rozliczane przez Radę Ministrów, natomiast członkowie Rady przez pełnomocników prezydenta z Biura Bezpieczeństwa.

W podsystemie koordynacji polityki bezpieczeństwa RP typu "PREMIEROWSKIEGO" odpowiedzialność za bezpieczeństwo RP przed zagrożeniami militarnymi i niemilitarnymi, zgodnie z zapisem konstytucyjnym, spoczywa na premierze. W tym przypadku funkcję Rady Bezpieczeństwa RP spełniać powinna Rada Ministrów RP, a funkcję Biura Bezpieczeństwa - Urząd Rady Ministrów RP /specjalnie wydzielone w nich struktury/. Zadania związane z bezpieczeństwem państwa, zgodnie z uprawnieniami zapisanymi w Ustawie o bezpieczeństwie RP, premier realizowałby poprzez poszczególnych ministrów, w tym również ministra spraw wojskowych /cywila/. Premierowi, jako zwierzchnikowi SZ, powinien /oprócz ministrów/ podlegać dowódca SZ w randze ministra, wyznaczony już w czasie pokoju. W czasie wojny premier kierowałby państwem i jego obroną. Minister spraw wojskowych realizowałby zadania logistyczne na rzecz walczących SZ, oraz zadania związane z politycznym kierowaniem SZ, a dowódca dowodziłby wojskami. Współpraca pomiędzy ministrem spraw wojskowych i jego cywilnym Ministerstwem Spraw Wojskowych a dowódcą SZ i jego Głównym Sztabem /SG/ odbywałaby się na zasadzie współdziałania w ramach szeroko rozumianego politycznego kierowania SZ przez ministra spraw wojskowych.

Możliwe są również mutacje systemów "PREZYDENCKIEGO" i "PREMIEROWSKIEGO", w których dowódca SZ podlegać będzie bezpośrednio ministrowi obrony. Oczywiście możliwe jest wszystko! W tym jednak miejscu należy uzmysłwić sobie, jakie będą konsekwencje określonego podporządkowania i jaka odpowiedzialność spada na cywila, który podjął się pełnić funkcję wojskowego. Otóż dowódca SZ jest wówczas trzecią osobą w hierarchii odpowiedzialności za militarną obronę Polski. Jego rola sprowadza się do realizacji planów strategiczno-obronnych wypracowanych przez zwierzchnika SZ /prezydenta, premiera/ oraz ministra obrony - cywila. Cała więc merytoryczna odpowiedzialność za jakość planów obronnych RP, przygotowanie państwa do obrony oraz jej prowadzenie spada na osoby politycznie bardzo ważne, ale merytorycznie niestety do rozwiązywania wojskowych problemów obrony militarnej państwa nie przygotowane. W konwencji, o której mowa, minister obrony powinien zatwierdzać strategiczne i operacyjne plany obrony Polski, być koordynatorem działań zbrojnych, podejmować strategiczne decyzje dotyczące użycia SZ, zapewnić właściwą realizację planów logistycznych państwa, na rzecz SZ oraz być głównym autorem myśli przewodniej działań zbrojnych w obronie Polski. Są to problemy, których rozstrzygnięcie wymaga wiedzy zdobywanej w toku długotrwałych studiów wojskowych. Ażeby minister obrony mógł sprostać tak sformułowanym wymaganiom, funkcja ta powinna być powierzona wojskowemu albo cywilowi, który uzyskał gruntowne przeszkolenie wojskowe, bowiem jej pełnienie oznacza odpowiedzialność merytoryczną za bezpieczeństwo militarne Polski.

Sądzę, iż rozsądnym rozstrzygnięciem tego dylematu byłby odpowiedni podział kompetencji pomiędzy dowódcą SZ i ministra spraw wojskowych. Funkcja ministra - cywila /oraz jego ministerstwa/ powinna być odbierana przez SZ /ludzi w mundurach/ jako kierowanie podsystemem pozamilitarnym, realizującym na rzecz SZ politykę obronną i szeroko rozumianą logistykę .

W przeciwieństwie do podsystemu pozamilitarnego w podsystemie wojskowym funkcjonuje szczególny rodzaj prawa - rozkaz dowódcy. Tylko dowódcom przysługuje prawo wydania rozkazów podwładnym. Mogą to czynić na podstawie ustaleń zawartych w regulaminach i na mocy przysięgi wojskowej. Cywilny minister może natomiast postanowienia Rady Ministrów przenosić do SZ w postaci zarządzeń. Również wymaga wyjaśnienia decydującym politycznym fakt iż dowodzenie wojskami jest sztuką samą w sobie i dowodzący powinien nie tylko mieć predyspozycje organizatorskie oraz psychofizyczne, ale ugruntowaną w czasie szkoleń i ćwiczeń już w okresie pokoju wiedzę merytoryczną. W tej sytuacji jest dużym nieporozumieniem pogląd, że szef Sztabu Generalnego na wypadek wojny może zostać dowódcą SZ, a funkcję szefa Sztabu można powierzyć kolejnemu sztabowcowi. Sądzę, iż stanowiska te powinny być obsadzone już w czasie pokoju, bowiem - jak wykazuje praktyka - praca sztabowa i dowódcza są odmienne w treści. Funkcyjny specjalizujący się w pracy sztabowej, aby być dobrym dowódcą musi być gruntownie przeszkolony, mimo to nie zawsze cel ten zostaje osiągnięty. I odwrotnie - najlepszy dowódca często nigdy nie może osiągnąć umiejętności dobrego sztabowca.

Oczywiście wybór rodzaju systemu koordynacji polityki bezpieczeństwa RP powinien zależeć od władz politycznych Polski. Zarówno "PREZYDENCKI", jak i "PREMIEROWSKI" SKPB ma zalety i wady, i jest możliwy do przyjęcia w RP.

Pierwszy czyni system bezpieczeństwa RP bardziej stabilnym, klarowniejszym w podziale kompetencji, szczególnie w przypadku organizacji obrony militarnej; zapewnia ciągłość władzy w państwie, w przypadku niestabilnych rządów, oraz lepszą kontrolę stanu bezpieczeństwa państwa. Jest bliższy tradycjom sprawowania władzy w Polsce.

Drugi jest mniej kosztowny, racjonalny funkcjonalnie w warunkach ustabilizowanego politycznie, społecznie i gospodarczo państwa; jest mniej konfliktowy. Ze względu na spłaszczone struktury jest efektywniejszy w koordynowaniu polityki bezpieczeństwa, ale za to mniej skuteczny w kierowaniu militarną obroną państwa.

Zastanawiając się nad wyborem PKPB - RP, powinniśmy uwzględnić najnowsze doświadczenia innych państw w kierowaniu SZ podczas pokoju, kryzysów i wojny.

Na uwagę zasługuje uchwała Goldwatera - Nicholisa o reorganizacji Departamentu Obrony USA z 1986 roku. Na mocy tej uchwały wprowadzono instytucję naczelnego dowódcy z pełnią kompetencji w stosunku do dowódców rodzajów sił zbrojnych i piechoty morskiej. Od tego czasu naczelnym dowódcą jest pierwszym doradcą wojskowym prezydenta i ministra obrony. Bierze udział w tworze-

niu i rozwijaniu strategii narodowej i strategii wojskowej. Rola dowodzącego siłami zbrojnymi USA oraz dowódców rodzajów sił zbrojnych jeszcze bardziej wzrosła wraz z wprowadzeniem "Doktryny połączonych operacji" ze stycznia 1990 roku, w której naczelni dowódcy rodzajów sił zbrojnych zaliczeni zostali do czołowych polityków i członków gabinetu prezydenta.

Sprawdza się więc jeden z najważniejszych aksjomatów gen. Clausewitza o konieczności ścisłego powiązania kierownictwa politycznego i wojskowego /"O wojnie", tom 8, rozdział 6/.

Myślę, iż także w naszej rzeczywistości należy uwzględnić doświadczenia innych oraz sprawdzone w praktyce założenia teoretyczne.

Do realizacji tak spracowanych ogólnych funkcji proponuję się dwa szczeble organizacyjno-funkcyjne ze stopniem podległości: parapolitycznego szczebla SCRP/rys. 3,4/ - PREZYDENCCKIEGO, PRZEMIEROWSKIEGO.

1. Podsystem pozamilitarny do realizacji funkcji pierwszej i drugiej grupy.

2. Podsystem wojskowy do realizacji funkcji trzeciej i czwartej grupy.

Każdy z tych podsystemów ma swoją złożoną strukturę organizacyjno-funkcyjną i w ramach parapolitycznego szczebla wykonuje określone zadania, a tak:

4. PODSTAWOWE FUNKCJE ORAZ GŁÓWNE ZADANIA SYSTEMU

Funkcje, które powinny być realizowane przez "SYSTEM" można podzielić na cztery grupy:

Pierwsza grupa funkcji, to ta, która dotyczy wypracowania, kształtowania i koordynacji polityki militarnej obrony RP.

Druga grupa funkcji, to szeroko rozumiane funkcje logistyczne, realizowane przez państwo na rzecz SZ.

Trzecia grupa funkcji, to ta, która zapewnia odstraszenie, zniechęcanie przeciwnika oraz uczyni agresję na RP nieopłacalną.

Czwarta grupa funkcji - zasadnicza, to funkcje aktywnej obrony RP poprzez walkę zbrojną.

Do realizacji tak sprecyzowanych ogólnie funkcji proponuje się dwa moduły organizacyjno-funkcjonalne zwane dalej podsystemami perspektywicznego modelu **SORP/rys. 3,4/ - PREZYDENCCKIEGO, PREMIEROWSKIEGO.**

1. Podsystem pozamilitarny do realizacji funkcji pierwszej i drugiej grupy.

2. Podsystem wojskowy do realizacji funkcji trzeciej i czwartej grupy.

Każdy z tych podsystemów ma swoją złożoną strukturę organizacyjno-funkcjonalną i w ramach perspektywicznego modelu systemu obronnego państwa wykonuje ściśle określone zadania, i tak:

Główne zadania realizowane przez podsystem pozamilitarny

powinny być następujące:

- bieżąca ocena i prognozowanie sytuacji politycznej, społecznej i gospodarczej w Europie i świecie oraz jej wpływu na potencjał wojskowy RP i sąsiadów:

- wypracowanie bieżącej i prognozowanej polityki obronnej RP;

- wypracowanie metod i sposobów politycznego zapobiegania i przeciwdziałania militarnym zagrożeniom i ich skutkom;

- koordynacja polityki bezpieczeństwa państwa, w tym polityki militarnej obrony RP;

- opracowanie i wdrażanie w państwie niezbędnych dokumentów formalnoprawnych /konstytucja, ustawy itd./ dotyczących bezpieczeństwa państwa, w tym militarnej jego obrony:

- koordynowanie działalności administracji państwowej oraz SZ w czasie przygotowania państwa do walki zbrojnej, jak również jej prowadzenia;

- zapewnienie SZ odpowiedniego uzbrojenia, wyżywienia, środków materiałowych, obsługi medycznej i warunków społecznych umożliwiających szkolenie wojska, jak również prowadzenie działań zbrojnych;

- kształcenie kadr zawodowych wojskowych i cywilnych związanych z obronnością, prowadzenie działalności naukowo-badawczej zwiększającej efektywność utrzymania SZ oraz ich wykorzystania w walce zbrojnej;

- zapewnienie utrzymania niezbędnego przemysłu zbrojeniowego oraz zabezpieczenie jego właściwego funkcjonowania w SZ w czasie walki zbrojnej;

- psychologiczno-socjologiczne przygotowanie społeczeństwa do podjęcia powinności obrony militarnej RP.

Natomiast główne zadania realizowane przez podsystem wojskowy można podzielić na dwie grupy:

a/ przy realizowaniu funkcji odstraszenia takie, jak:

- wypracowanie strategii wojskowej i odpowiednich planów dotyczących militarnej obrony RP oraz ich powiązań z elementami struktury pozamilitarnej;

- przygotowanie i utrzymanie SZ na poziomie niezbędnie wystarczającym;

- przygotowanie wojsk operacyjnych i wojsk obrony regionalnej do walki zbrojnej;

- przygotowanie infrastruktury obronnej, w tym głównie obiektów i rubieży obronnych;

- szkolenie żołnierzy służby zasadniczej oraz kadry dowódczo-sztabowej w prowadzeniu efektywnej walki zbrojnej;

- wychowanie żołnierzy w duchu patriotyzmu, oddania dla sprawy obronności ojczyzny oraz psychologiczne ich uodpornienie na trudy i znoje walki zbrojnej..

b/ przy realizowaniu funkcji militarnej obrony RP przede wszystkim takie, jak:

- obrona wojsk przed zniszczeniem uderzeniami rakietowo-lotniczymi;

- odparcie /załamanie uderzeń/ zgrupowań wojsk lądowych, morskich i powietrznych usiłujących wtargnąć w obszar RP;

- likwidacja, unieszkodliwienie i rozbitcie desnatów przeciwnika;

- wiązanie sił przeciwnika w przewlekłych walkach w niegodnych dla niego warunkach i terenie;

- wykonanie zwrotów zaczepnych dla rozbitcia przeciwnika i odzyskanie utraconego terytorium /wód/;

- kontynuowanie działań zbrojnych regularnych i nieregularnych na zajętych przez przeciwnika obszarze.

Reasumując, SYSTEM powinien umożliwić realizację strategii przygotowanej powszechnej obrony narodowej, której istota jest: zespolenie działań wojsk operacyjnych z działaniami obrony terytorialnej w uporczywej i aktywnej obronie przed wtarnięciem zgrupowań przeciwnika w głąb obszaru RP, w oparciu o zawczasu wyznaczone i przygotowane rubieże, strefy i rejony obrony.

5. IDEA STRUKTURY ORGANIZACYJNO-FUNKCJONALNEJ SYSTEMU

Adekwatnie do funkcji i zadań, które powinny być realizowane przez SYSTEM na rzecz obronności RP, proponuje się następującą ideę jego struktury organizacyjno-funkcjonalnej.

Całość struktury SYSTEMU należy widzieć jako dwa podsystemy:
/rys. 3,4/

1. Podsystem pozamilitarny - cywilno-wojskowy, w którym można wyróżnić elementy dotyczące koordynacji polityki obronnej RP oraz elementy zasilania /logistyczne/.

2. Podsystem wojskowy - który tworzą wojska lądowe, wojska lotnicze i obrony powietrznej, marynarka wojenna /siły operacyjne/ oraz wojska obrony terytorialnej.

Strukturę organizacyjno-funkcjonalno-zadaniową podsystemu pozamilitarnego /cywilno-wojskowego/ powinny tworzyć następujące organa:

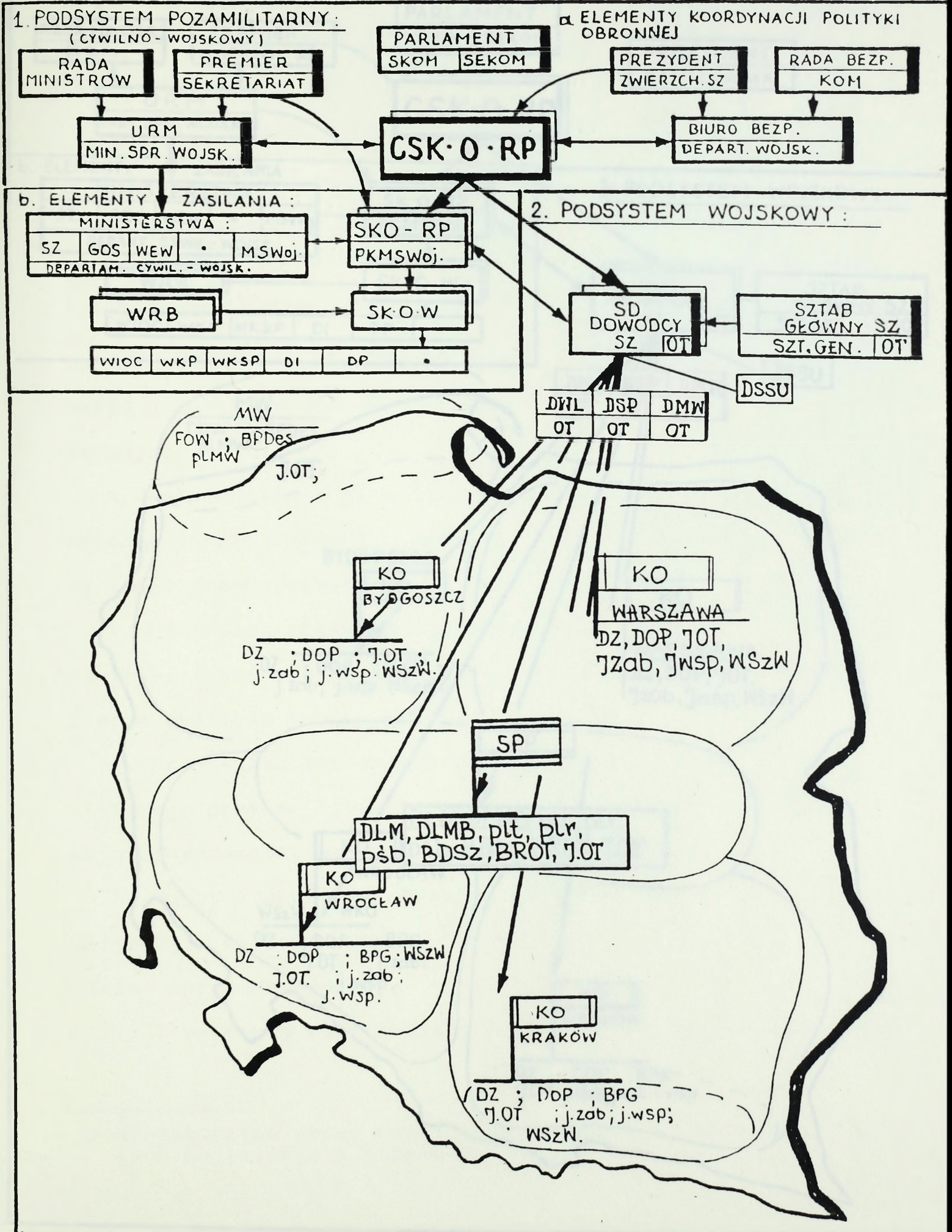
a/ Parlament, a w nim Sejmowa i Senacka Komisja Bezpieczeństwa RP, w tym Podkomisje Obrony Militarnej z uprawnieniami ustawodawczo-kontrolnymi;

b/ Rada Bezpieczeństwa RP - kolegialny organ doradczy prezydenta - przewodniczącego Rady, a w niej Komitet Obrony Militarnej RP;

c/ Biuro Bezpieczeństwa RP - organ wykonawczy /sztabowy/ Rady Bezpieczeństwa;

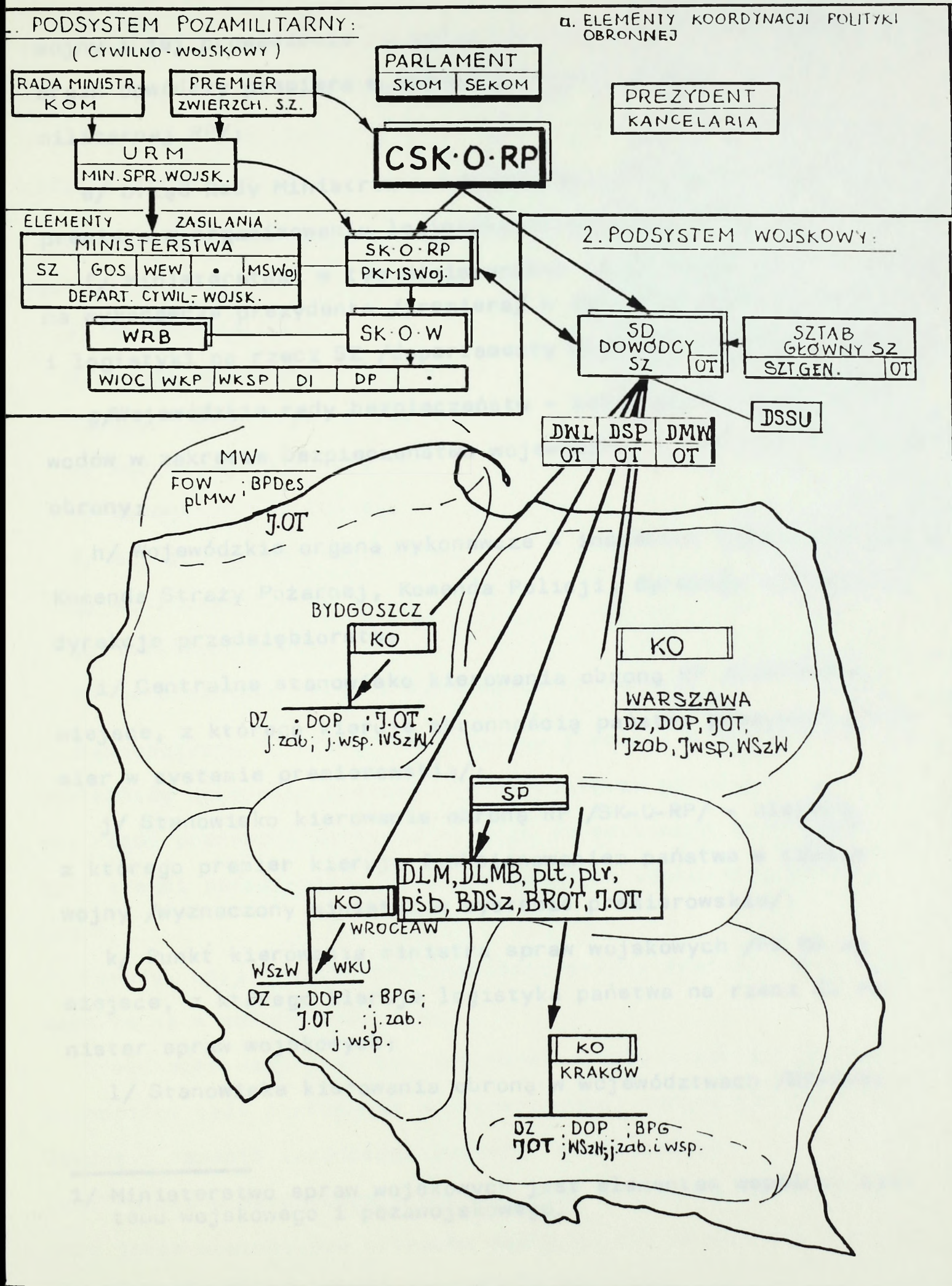
d/Rada Ministrów RP - doradczy organ premiera RP w efektywnym kierowaniu państwem w czasie przygotowania państwa do

IDEA PERSPEKTYWICZNEGO MODELU SYSTEMU MILITARNEJ OBRONY RP (WARIANT PREZYDENCKI)

Rys. 3

IDEA PERSPEKTYWICZNEGO MODELU SYSTEMU MILITARNEJ OBRONY RP (WARIANT PREMIEROWSKI)

Rys. 4

wojny i jej prowadzenia /w przypadku systemu "PREMIEROWSKIEGO" organ dowódczy premiera w zakresie bezpieczeństwa, w tym obrony militarnej RP/;

e/ Urząd Rady Ministrów - sztab wykonawczo-organizacyjny premiera w organizowaniu logistyki na rzecz SZ;

f/ Ministerstwa, w tym Ministerstwo Spraw Wojskowych^{1/} - organa wykonawcze prezydenta /premiera/ w zakresie polityki obronnej i logistyki na rzecz SZ /departamenty wojskowe w ministerstwach/

g/Wojewódzkie rady bezpieczeństwa - kolegiałne organa wojewodów w zakresie bezpieczeństwa województw, w tym ich militarnej obrony;

h/ Wojewódzkie organa wykonawcze - inspektor obrony cywilnej, Komenda Straży Pożarnej, Komenda Policji, dyrekcje instytucji, dyrekcje przedsiębiorstw;

i/ Centralne stanowisko kierowania obroną RP /CSK-O-RP/ - miejsce, z którego kieruje obronnością państwa prezydent /premier w systemie premierowskim/;

j/ Stanowisko kierowania obroną RP /SK-O-RP/ - miejsce, z którego premier kieruje funkcjonowaniem państwa w czasie wojny /wyznaczony minister w systemie premierowskim/;

k/ Punkt kierowania ministra spraw wojskowych /PK MS W/ - miejsce, z którego kieruje logistyką państwa na rzecz SZ minister spraw wojskowych;

l/ Stanowiska kierowania obroną w województwach /SK-O-W/ -

1/ Ministerstwo spraw wojskowych jest elementem wspólnym systemu wojskowego i pozawojskowego.

miejsca, z których kierują obroną wojewodowie. Wojewoda czyni to w ramach powszechnego obowiązku obrony przez urzędy wojewódzkie, urzędy rejonowe, podporządkowane i nadzorowane jednostki organizacyjne oraz podmioty gospodarcze. Będą to z zasady wojewódzkie sztaby wojskowe.

Strukturę organizacyjną podsystemu wojskowego tworzą następujące jego moduły:

- a/ dowodzenia SZ RP,
- b/ wojsk lądowych,
- c/ wojsk lotniczych i OP,
- d/ marynarki wojennej,
- e/ obrony terytorialnej,
- f/ sił szybkiego reagowania,
- g/ mobilizacji w SOP,
- h/ logistyki w SOP,
- i/ szkolnictwa, nauki i wychowania wojskowego.

Dekompozycja "SYSTEMU" na elementy i moduły w obu podsystemach umożliwiła dokonanie podziału zadań pomiędzy podzespoły projektowe. Każdy podzespół otrzymał problem do naukowego rozwiązania oraz spis treści opracowania, w którym powinien udokumentować wyniki badań.

Tematy, spis treści opracowań oraz składy zespołów autorskich zawarte są w załącznikach 1-5.

Treść opracowań jest tak zaplanowana, aby w wyniku jej syntezy możliwe było otrzymanie udokumentowanej odpowiedzi na sformułowane w temacie zasadnicze pytanie, a mianowicie:

Jaki Polska w perspektywie powinna mieć militarny system obrony oraz jakie powinny być kierunki doskonalenia aktualnego systemu, aby perspektywiczny model systemu osiągnąć.

6. ZAŁOŻENIA USTAWOWE DETERMINUJĄCE PROJEKTOWANIE SYSTEMU

Podstawowymi dokumentami zawierającymi fundamentalne ustalenia niezbędne w projektowaniu "SYSTEMU" są: Konstytucja RP, ustawa o powszechnym obowiązku obrony RP oraz ustalenia, założenia i wytyczne kierowniczych organów władzy i administracji państwowej określające strategię obrony państwa, będąca wyrazem polityki obronnej Polski. Tworzą one spójny system prawny i stanowią podstawę do merytorycznego projektowania SOP.

Ponieważ aktualnie te akty prawne są ciągle nowelizowane, a niektóre z nich opracowywane od podstaw, do projektowania "SYSTEMU" przyjęto następujące założenia:

1. Prezydent RP - jest przewodniczącym Rady Bezpieczeństwa RP /RB RP/ i jednocześnie jest jednoosobowo odpowiedzialny za bezpieczeństwo militarne^{1/} i niemilitarne^{2/} Polski przed Parlamentem i Trybunałem Konstytucyjnym RP. Jest zwierzchnikiem SZ RP. Może ogłaszać częściową lub powszechną mobilizację w państwie oraz wprowadzać na czas określony stan wyjątkowy na części lub całym terytorium kraju / po uzyskaniu zgody Parlamentu, a w wyjątkowych przypadkach RB/. Jako odpowiedzialny za bezpieczeństwo Polski określa politykę bezpieczeństwa i strategię obrony RP przed zagrożeniami

1/ Stan państwa uzyskany w wyniku odpowiednio zorganizowanej ochrony i obrony przed zagrożeniami militarnymi.

2/ Stan państwa uzyskany w wyniku odpowiednio zorganizowanej ochrony i obrony przed zagrożeniami politycznymi, gospodarczymi, wewnętrznymi, ekologicznymi, psychologicznymi.

militarnymi i niemilitarnymi /jest odpowiedzialny za skuteczne funkcjonowanie w państwie SYSTEMU BEZPIECZEŃSTWA RP/. Zwierzchnik SZ, w oparciu o opinię Rady Bezpieczeństwa, mianuje i odwołuje dowódcę SZ, szefa Sztabu Głównego, dowódców okręgów wojskowych oraz dowódców rodzajów SZ. Kandydaturę na ministra spraw wojskowych uzgadnia z premierem. Organem doradczym prezydenta do spraw bezpieczeństwa Polski jest Rada Bezpieczeństwa RP, natomiast organem wykonawczym - minister stanu ds. bezpieczeństwa RP wraz z podległym mu Biu-rem Bezpieczeństwa RP.

Uwaga! w SYSTEMIE PREMIEROWSKIM wszelkie kompetencje i zadania przejmuje premier. Rolę Rady Bezpieczeństwa przejmuje Rada Ministrów a Biura Bezpieczeństwa - Urząd Rady Ministrów RP.

2. Rada Bezpieczeństwa RP - jest konstytucyjnym organem właściwym w sprawach bezpieczeństwa RP, w tym jej obrony militarnej. Do jej zadań należy w szczególności:
 - a/ ustalenie generalnych założeń polityki i strategii bezpieczeństwa Polski, w tym polityki i strategii militarnej;
 - b/ rozpatrywanie węzłowych zagadnień dotyczących zagrożeń RP oraz podejmowanie racjonalnych decyzji dotyczących zapobiegania i przeciwdziałania ich skutkom;
 - c/ nadzorowanie i kontrolowanie stanu bezpieczeństwa kraju, w tym przygotowania militarnej obrony RP;
 - d/ podejmowanie przedsięwzięć /inicjatyw/ w zakresie doskonalenia systemu bezpieczeństwa RP, w tym szczególnie podsystemu militarnej obrony Polski.

Skład Rady Bezpieczeństwa RP odpowiada potrzebom zapewnienia merytorycznego wsparcia prezydenta w decyzjach, stosownie do aktualnych i prognozowanych zagrożeń bezpieczeństwa państwa. W skład Rady Bezpieczeństwa wchodzi członkowie stali oraz zespoły /komitety/ specjalizujące się w analizowaniu ściśle określonych zagrożeń bezpieczeństwa Polski.

Rada Bezpieczeństwa RP w ramach swojego zakresu działania podejmuje uchwały i wydaje stosowne zalecenia. W szczególności Rada realizuje swoje postanowienia poprzez członków Rady w ramach ich kompetencji ustawowych.

Organem wykonawczym jest sekretarz Rady, realizujący jej postanowienia przy pomocy podległego mu Biura Bezpieczeństwa. Sekretarz Rady podlega bezpośrednio prezydentowi.

3. Biuro Bezpieczeństwa RP - jest organem wykonawczym RB RP.

Przyjmuje się, iż do podstawowych zadań Biura należy:

- a/ gromadzenie i przedstawianie aktualnych i prognozowanych informacji o stanie bezpieczeństwa RP członkom RB;
- b/ bieżąca ocena i prognozowanie zagrożeń bezpieczeństwa RP oraz wypracowanie propozycji metod i sposobów zapobiegania i przeciwdziałania ich skutkom;
- c/ organizowanie działalności naukowo-badawczej związanej z problematyką bezpieczeństwa RP;
- d/ nadzór nad realizacją decyzji RB i jego przewodniczącego;
- e/ współpraca z agendami parlamentu i rządu oraz organami terenowymi administracji państwowej i samorządowej w sprawach związanych z bezpieczeństwem państwa;

f/ wykonywanie zadań w ramach powszechnego obowiązku obrony w szczególności w zakresie:

- ustalenia zasad i trybu wykonania przez jednostki organizacyjne pozamilitarnej części SOP przypadających im zadań w ramach powszechnego obowiązku obrony RP,
- prowadzenia kontroli realizacji tych zadań,
- organizowania szkolenia obronnego,
- opracowania założeń kierowania obroną państwa w warunkach wzrostu zagrożenia i wojny,
- planowania procesu podwyższania gotowości obronnej państwa oraz wprowadzenia zmian w organizacji aparatu państwowego i funkcjonowaniu gospodarki narodowej w tych warunkach.

Zakłada się również, iż sekretarz RB - szef Biura jest upoważniony przez prezydenta do żądania od wszystkich organów administracji państwowej i samorządowej informacji tajnych i innych materiałów istotnych ze względu na bezpieczeństwo RP. Przyjmuje się również, iż w Biurze działa stałe kolegium konsultacyjne będące organem doradczym sekretarza Rady.

Uwaga! w systemie "PREMIEROWSKIM" zadanie te realizuje URM.

4. Rząd Rzeczypospolitej Polskiej - Rada Ministrów - jest naczelnym organem wykonawczym w zakresie bezpieczeństwa RP. Prezydent i jego Rada, w skład której wchodzi: premier, ministrowie wiodących resortów i przedstawiciele Parlamentu, minister spraw wojskowych, dowódca SZ oraz przewodniczący ko-

mitetów obrony RP określałaby kierunki polityki bezpieczeństwa państwa, w tym polityki militarnej obrony RP, a Rada Ministrów spełniałaby funkcje zarządzające i wykonawcze. Funkcje kontrolne w zakresie bezpieczeństwa leżałyby w gestii Parlamentu, Trybunału Konstytucyjnego, RB, Biura Bezpieczeństwa oraz NIK.

W systemie PREMIEROWSKIM rząd RP jest jedynym organem odpowiadającym w państwie za jego bezpieczeństwo. Skupia on w swoim ręku funkcje zarządzające i wykonawcze, a Parlament i Trybunał Konstytucyjny - funkcję kontrolną.

5. Ministerstwa - w ramach swoich budżetów realizują swoje potrzeby związane z bezpieczeństwem, w tym militarnym, drogą umów kupna-sprzedaży, kontraktów handlowych, negocjowania cen i przetargów opartych na kryteriach użyteczności towarów i ich cen.
6. Kierowanie obroną militarną Polski - realizowane jest z CSKO RP poprzez przewodniczącego RB - zwierzchnika SZ - prezydenta. Rada Bezpieczeństwa spełnia rolę gabinetu wojennego prezydenta, a Biuro Bezpieczeństwa RP - sztabu wojennego prezydenta. Organami wykonawczymi są dowódca SZ, dowodzący z SD SZ oraz premier, kierujący z SKORP. Minister spraw wojskowych realizowałby swoje zadania na rzecz SZ z PK ministra spraw wojskowych, który znajduje się przy SKORP.

Zakłada się również, że w układzie terytorialnym sprawami dotyczącymi bezpieczeństwa województwa kierują z SKOW wojewodowie - przewodniczący wojewódzkich rad bezpieczeństwa. Posiadają oni uprawnienia do podejmowania decyzji w stosunku do

wszystkich instytucji tworzących SYSTEM OBRONY WOJEWÓDZTWA /podsystemy: obrony cywilnej, policji, straży pożarnej, zakładów przemysłowych, instytucji itd./ oraz WSzW i WKU, realizujące zadania jednocześnie na rzecz województwa i SZ.

7. Administracja państwa i samorządy terytorialne - realizują na rzecz bezpieczeństwa, w tym militarnej obrony RP, następujące zadania:

Ministrowie - koordynują i nadzorują wykonanie zadań związanych z bezpieczeństwem / resortowy system bezpieczeństwa - RSB/. Do głównych ich zadań należy:

- określanie treści zadań oraz organizacja kontroli ich wykonania;
- przygotowanie resortu do działania podczas podwyższania gotowości obronnej państwa i w czasie wojny, w tym także podczas obowiązywania stanu wojennego;
- planowanie i realizacja powierzonych zadań obronnych w ramach środków finansowych przydzielonych na bezpieczeństwo, w tym obronę militarną;
- organizowanie ochrony tajemnicy państwowej i służbowej;
- organizowanie w resorcie elementów wykonawczych systemu bezpieczeństwa RP w postaci odpowiednich komórek, wyspecjalizowanych w sprawach bezpieczeństwa, w tym obrony militarnej.

Do głównych zadań resortowych komórek bezpieczeństwa należy:

- a/ obrona interesów państwa w obszarze zadań realizowanych przez resort;
- b/ wypracowywanie metod i sposobów zapobiegania i przeciwdziałania zagrożeniom;
- c/ prowadzenie działalności naukowej doskonalącej funkcjonowanie systemu bezpieczeństwa w resorcie;
- d/ prowadzenie szkolenia na temat bezpieczeństwa;
- e/ prowadzenie działalności wynikającej z potrzeb obrony militarnej RP, w tym szczególnie:
 - tworzenie, przechowywanie, konserwacja oraz wymiana rezerw państwowych i specjalistycznych,
 - tworzenie warunków do produkcji /zakupu/,
 - zabezpieczenie bieżących potrzeb SZ, a także mobilizacyjnego i operacyjnego rozwinięcia oraz zasilania w czasie wojny,
 - organizacja ochrony obiektów.

Wojewodowie - jako naczelnicy terenowych organów administracji rządowej - organizują i wykonują zadania związane z bezpieczeństwem, w tym z obroną militarną, przez wojewódzkie systemy bezpieczeństwa /WSB/, będące ich organem wykonawczym w zakresie koordynacji działalności związanej z bezpieczeństwem w województwie. Zadania realizowane przez WSB w treści są takie same jak zadania RSB, z tym, że w skali województwa.

Przewodniczący powiatów i gmin - jako naczelnicy terenowych organów administracji wojewódzkiej-organizują i wykonują zadania związane z bezpieczeństwem, w tym z obroną militarną w ramach powiatowych /gminnych, dzielnicowych/ systemów bezpieczeństwa /PSB, GSB, DSB/. Zadania realizowane przez te systemy bezpieczeństwa dostosowane są do skali obszarów, w których funkcjonują.

Wojaka lądowa - jednostki podstawowe

W składzie jednostki wchodzi: dowódca, zastępca dowódcy, kierownik sekcji, kierownik drużyny, kierownik plutonu, kierownik kompanii, kierownik batalionu, kierownik pułku, kierownik dywizji, kierownik armii.

Jednostki wojska lądowego wchodzi w skład:

- pułku /w składzie wchodzi: kompanie, plutony, drużyny;
- batalionu /w składzie wchodzi: kompanie, plutony, drużyny;
- dywizji /w składzie wchodzi: pułki, bataliony, kompanie, plutony, drużyny;

Część jednostek realizujących zadania w zakresie bezpieczeństwa

/ Praca Międzyresortowa, Warszawa

7. STRUKTURA ORGANIZACYJNA I SKŁAD BOJOWY SIŁ ZBROJNYCH¹/RP

NA 1.01.1991 roku /STAN WYJŚCIOWY/

1. Struktura organizacyjna SZ RP, w tym organów kierowania resortem obrony narodowej.

W strukturze organizacyjnej sił zbrojnych występują trzy rodzaje sił zbrojnych:

- a/ wojska lądowe;
- b/ wojska lotnicze i obrony powietrznej;
- c/ marynarka wojenna.

Wojska lądowe - stanowią podstawowy trzon sił zbrojnych.

Skupiają one w swoim składzie: jednostki zmechanizowane, jednostki desantowo-szturmowe, jednostki obrony wybrzeża, jednostki rozpoznania i walki radioelektronicznej, wojska raketowe i artylerię, wojska obrony przeciwlotniczej, inżynieryjne, łączności, obrony przeciwchemicznej oraz jednostki służb technicznych i kwatermistrzowskich.

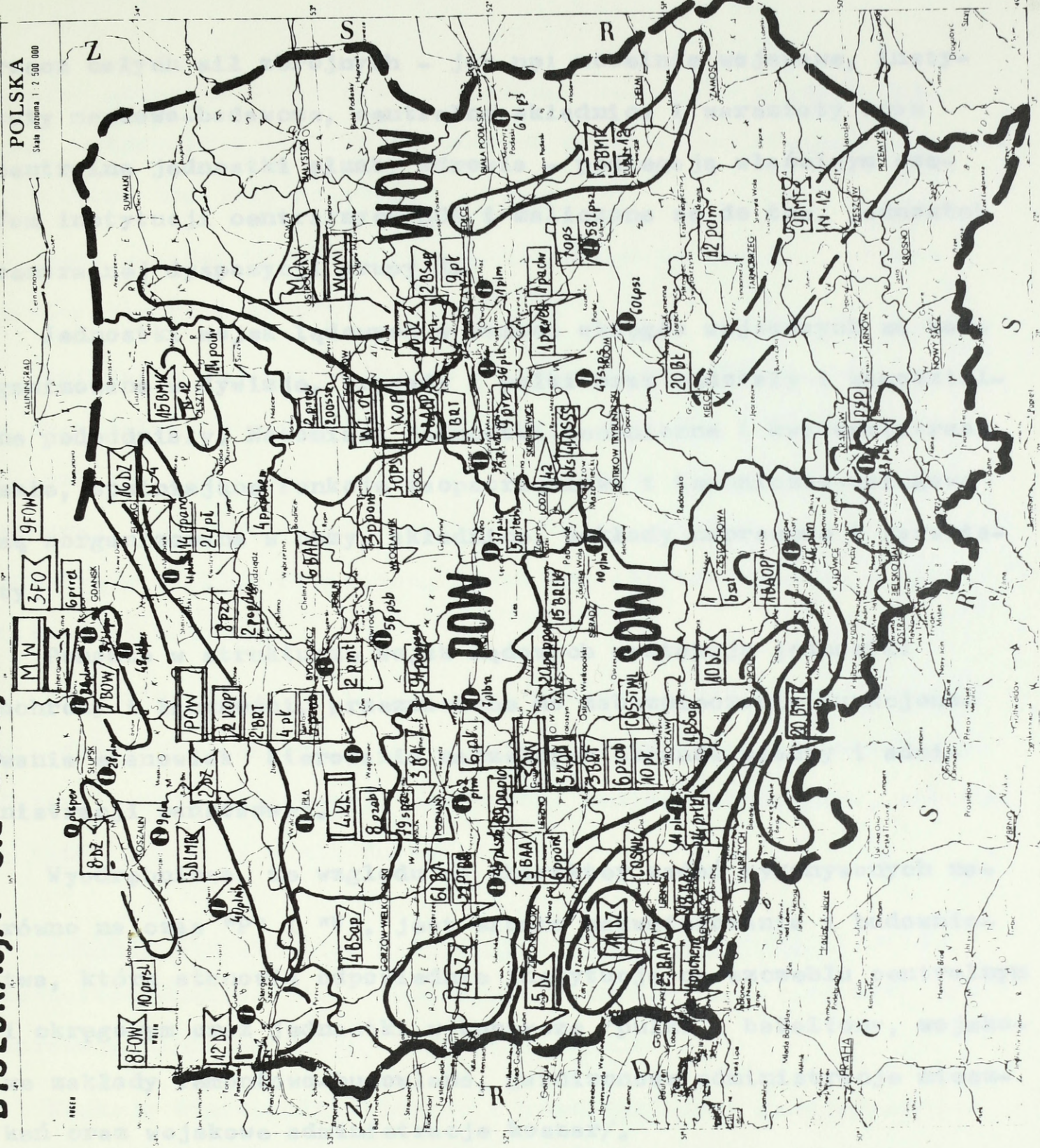
Jednostki wojsk lądowych wchodzi organizacyjnie w skład trzech okręgów wojskowych /rys.5/:

- pomorskiego /dowództwo z siedzibą w BYDGOSZCZY/;
- śląskiego /dowództwo z siedzibą we WROCŁAWIU/;
- warszawskiego /dowództwo z siedzibą w WARSZAWIE/.

Część jednostek realizujących specjalistyczne zadania na

1/ Praca Międzyresortowej Komisji.

DYSLOKACJA SIŁ ZBROJNYCH RP NA 01.01.1994 r.

rzecz całych sił zbrojnych - jak np: uczelnie wojskowe, instytuty naukowo-badawcze, centralne składnice i warsztaty oraz centralne jednostki służby zdrowia - podlegają właściwym szefom instytucji centralnych MON i zaliczone są do tzw. jednostek centralnej dyspozycji grupy I.

Jednostki wojsk lądowych w ramach okręgów wojskowych są zorganizowane w dywizje, brygady i pułki oraz oddziały i samodzielne pododdziały. Natomiast jednostki techniczne i kwatermistrzowskie, spełniające funkcje zaopatrzeniowe i techniczno-usługowe są zorganizowane w bazy, składnice, zakłady naprawcze i warsztaty.

Ponadto w strukturze wojsk lądowych występują jednostki ochrony i łączności, przeznaczone do zabezpieczania funkcjonowania stanowisk kierowania naczelnymi organów władzy i administracji państwowej.

Wyodrębniona, ze względu na charakter zadań wykonywanych zarówno na czas "P" i "W", jest służba zakwaterowania i budownictwa, którą stanowią odpowiednie instytucje na szczeblu centralnym i okręgowym oraz jednostki wykonawcze /pułki i bataliony, wojskowe zakłady remontowo-budowlane, garnizonowe administracje mieszkań oraz wojskowe administracje koszar/.

Wojska lotnicze i obrony powietrznej /WLOP/ - dowództwo z siedzibą w Warszawie i Poznaniu - zorganizowane są w cztery korpusy /jeden lotniczy i trzy obrony powietrznej kraju/. W składzie korpusów występują jednostki lotnicze, raketowe, radiotechniczne oraz jednostki techniczno-obslugowe.

W jednostkach raketowych i radiotechnicznych podstawowe

ogniwo stanowią dywizjony i bataliony wchodzące w skład brygad. Natomiast w pułkach lotniczych podstawowym elementem strukturalnym jest eskadra.

Poza składem korpusów występują jednostki szkolne, radioelektroniczne i zabezpieczenia.

Marynarka wojenna - dowództwo z siedzibą w Gdyni - skupia w swym składzie jednostki pływające, jednostki brzegowe zabezpieczające działanie jednostek pływających oraz lotnicze. Podstawową jednostką organizacyjną jednostek pływających jest okręt wchodzący w skład dywizjonu. Dywizjony okrętów wchodzą w skład flotylli i brygady.

Poza flotyllami występują samodzielne jednostki zabezpieczenia działające na rzecz całej marynarki wojennej /jednostki artylerii przeciwlotniczej, łączności, radioelektroniczne, szkolne, a także szpitale i składnice/.

Funkcję kierowania Ministerstwem Obrony Narodowej i całokształtem działalności resortu oraz dowodzenia siłami zbrojnymi sprawuje minister obrony narodowej /rys.6/.

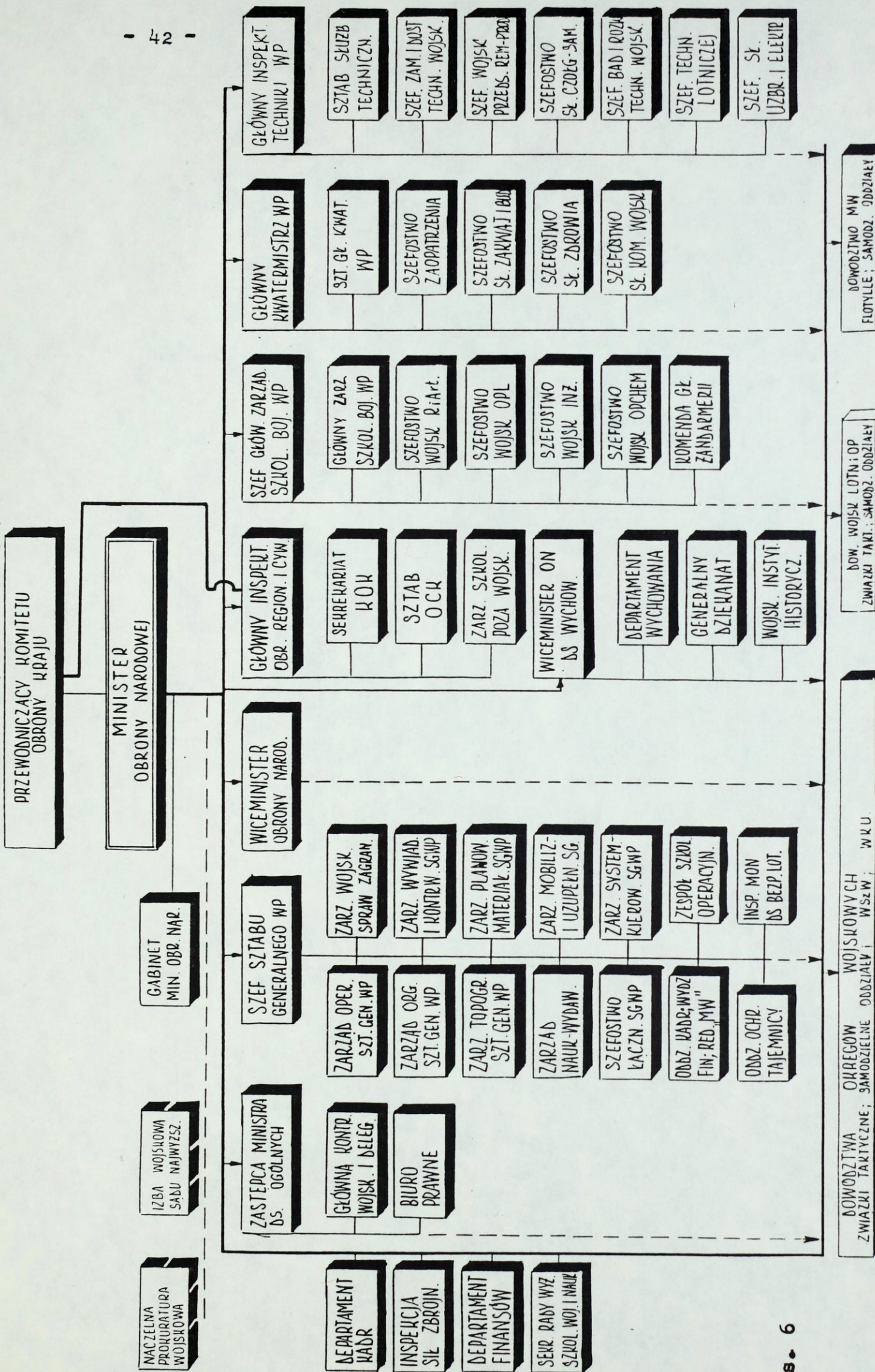
Funkcję kierowania resortem i poszczególnymi specjalistycznymi dziedzinami sił zbrojnych minister obrony narodowej sprawuje poprzez osoby zajmujące kierownicze stanowiska w ministerstwie i podległych mu bezpośrednio szefów instytucji centralnych MON. Należą do nich osoby zajmujące następujące stanowiska:

- zastępca ministra obrony narodowej do spraw ogólnych /aktualnie - vacat/;

ORGANIZACJA KIEROWANIA SZ RP

STAN NA DZIEŃ 01.01.1991r.

42

Rys. 6

- szef Sztabu Generalnego WP /wiceminister obrony narodowej/;
- główny inspektor obrony terytorialnej;
- wiceminister obrony narodowej do spraw wychowawczych;
- szef Głównego Zarządu Szkolenia Bojowego WP;
- główny kwatermistrz WP;
- główny inspektor techniki WP;
- szef Departamentu Kadr;
- szef Inspekcji Sił Zbrojnych;
- szef Departamentu Finansów.

Osoby te wykonują w powierzonym im zakresie funkcje dowodzenia wojskami lub zarządzania określonymi dziedzinami działalności resortu, a także sprawują nadzór /stosownie do swoich kompetencji/ nad działalnością dowództw okręgów wojskowych i rodzajów sił zbrojnych oraz instytucji centralnych Ministerstwa Obrony Narodowej i jednostek centralnej dyspozycji.

Proces dowodzenia siłami zbrojnymi przez ministra obrony narodowej w podstawowych relacjach realizowany jest przez Sztab Generalny WP /jako główny organ dowodzenia w stosunku do całości sił zbrojnych/, dowództwa okręgów wojskowych i rodzajów sił zbrojnych /w stosunku do podległych wojsk/, dowództwa związków taktycznych /WSzW/, dowództwa oddziałów.

2. Skład bojowy, liczebność etatowa żołnierzy oraz podstawowego uzbrojenia SZ RP.

Dotychczas ze składu bojowego sił zbrojnych istniejących w czasie pokoju /"P"/ planowano wydzielenie na okres wojny /"W"/ wyższego związku operacyjnego w postaci frontu. W jego skład

wchodzi: dwie armie ogólnowojskowe, formowane z jednostek wojskowych Pomorskiego i Śląskiego Okręgów Wojskowych oraz korpus zmechanizowany formowany na bazie jednostek Warszawskiego Okręgu Wojskowego, a także korpus lotniczy.

Powyższy skład organizacyjny jest przejściowy i był związany ze strukturami wojskowymi Układu Warszawskiego /rys.7/.

Zasadniczy skład bojowy: trzynaście dywizji zmechanizowanych /w tym 9 czasu "P"/, dwie brygady: desantowo-szturmowa i obrony wybrzeża, dwie dywizje myśliwsko-bombowe, dwa pułki śmigłowców bojowych.

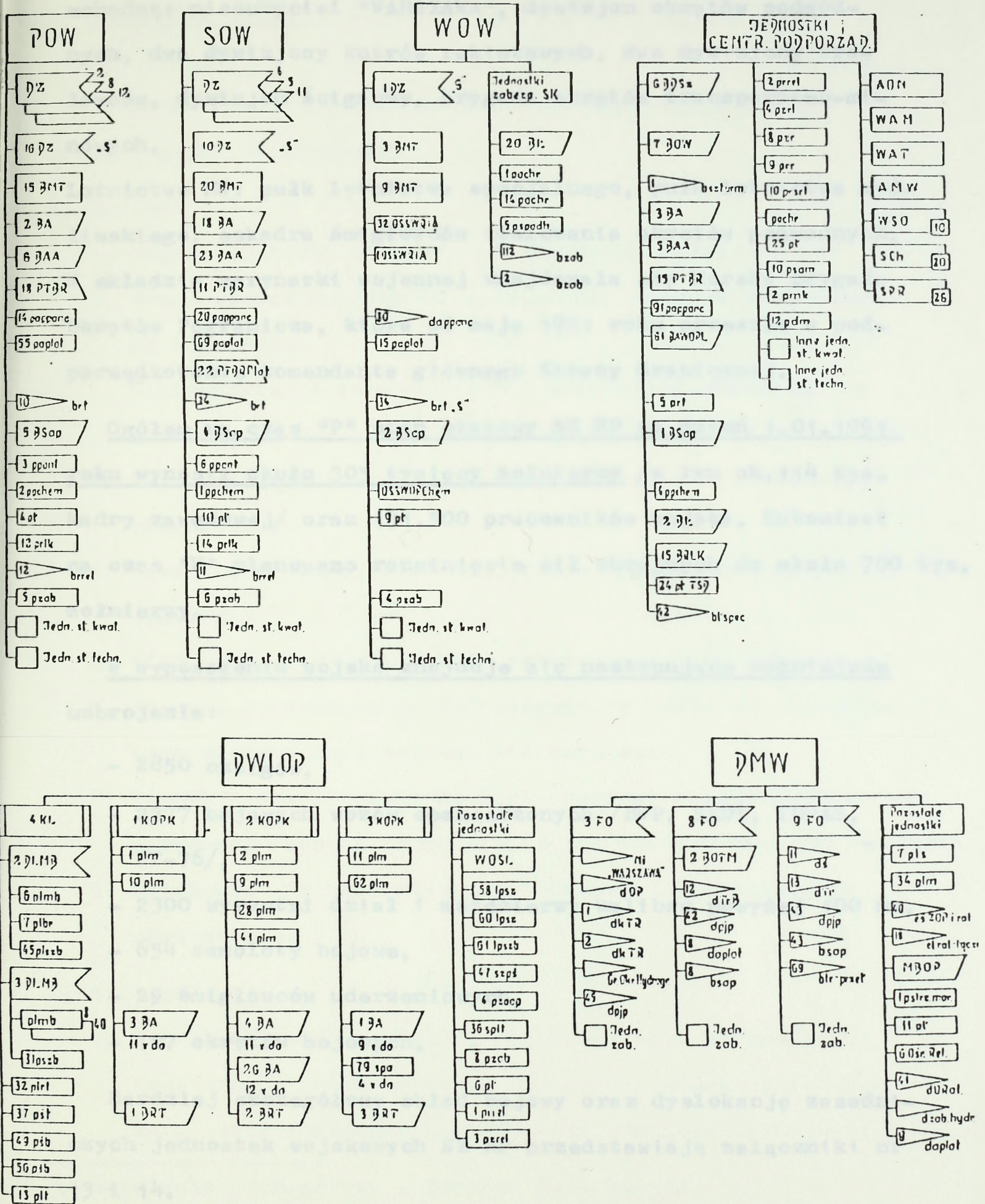
Dla zabezpieczenia działań bojowych w strukturze związków operacyjnych występują jednostki różnych rodzajów wojsk i służb.

Pozostałe dwa rodzaje sił zbrojnych - wojska lotnicze i obrony powietrznej oraz marynarka wojenna - na okres "W" w zasadzie posiadają struktury organizacyjne czasu pokojowego, uzupełniając swe stany osobowe do wielkości przewidywanych etatami wojennymi.

W skład WLOP, poza korpusem lotniczym wydzielonym do składu frontu, wchodzi trzy korpusy obrony powietrznej kraju, które dysponują ośmioma pułkami lotnictwa myśliwskiego, czterema brygadami i pułkiem rakiet przeciwlotniczych, trzema brygadami radiotechnicznymi. Ponadto w składzie tych wojsk występują: pułk rozpoznania radioelektronicznego i pułk zakłóceń radioelektronicznych.

Zasadniczy skład bojowy marynarki wojennej stanowią: flotylla okrętów oraz dwie flotylle obrony wybrzeża, w skład których

SKŁAD BOJOWY SIŁ ZBROJNYCH RP NA 01.01.1991 r.

Rys. 7

wchodzą: niszczyciel "WARSZAWA", dywizjon okrętów podwodnych, dwa dywizjony kutrów rakietowych, dwa dywizjony trałowców, dywizjon ścigaczy, brygada okrętów transportowo-minowych.

Lotnictwo MW: pułk lotnictwa specjalnego, pułk lotnictwa myśliwskiego, eskadra śmigłowców zwalczania okrętów podwodnych. W składzie marynarki wojennej znajdowała się Morska Brygada Okrętów Pogranicza, która od maja 1991 roku przeszła w podporządkowanie komendanta głównego Straży Granicznej.

Ogółem na czas "P" stan etatowy SZ RP na dzień 1.01.1991 roku wynosił około 305 tysięcy żołnierzy /w tym ok.114 tys. kadry zawodowej/ oraz 131.500 pracowników wpjska. Natomiast na czas "W" planowano rozwinięcie sił zbrojnych do około 700 tys. żołnierzy.

W wyposażeniu wojska znajduje się następujące ważniejsze uzbrojenie:

- 2850 czołgów,
- 2377 bojowych wozów opancerzonych /BWP, SKOT, TOPAS, PT-76/,
- 2300 wyrzutni dział i moździerzy kalibru powyżej 100 mm,
- 654 samoloty bojowe,
- 29 śmigłowców uderzeniowych,
- 107 okrętów bojowych.

Bardziej szczegółowy skład bojowy oraz dyslokację zasadniczych jednostek wojskowych SZ RP przedstawiają załączniki nr 13 i 14.

8. USTALENIA OGÓLNE I SZCZEGÓLWE DO BUDOWY SYSTEMU

Podczas projektowania SYSTEMU należy kierować się następującymi ustaleniami:

A. Ogólne:

1. Obecny stan sił zbrojnych i ich dyslokacja.
2. Prognozowane możliwości wydzielania środków budżetowych na obronność.
3. Nierównomierne rozmieszczenie potencjału obronnego na obszarze kraju.
4. Potrzeba nadania siłom zbrojnym w miarę uniwersalnego charakteru.
5. Posiadanie jednolitego narodowego systemu obrony powietrznej.
6. Utworzenie formacji obrony regionalnej /terytorialnej/.
7. Szersze wykorzystanie infrastruktury kraju do logistycznego zaspokojenia potrzeb sił zbrojnych.
8. Wyniki prac komisji do spraw reformy organizacji obrony narodowej /koncepcja modelu SZ lat 90-tych oraz jego korekta/.
9. Założenia i uwarunkowania zawarte w niniejszym opracowaniu.

B. Szczegółowe:^{1/}

1. Konflikt globalny w skali światowej bądź europejskiej będzie mało prawdopodobny, nie można jednak wykluczyć konfliktów zbrojnych pomiędzy sąsiadującymi państwami

1/ ustalenia szczegółowe - dorobek SG - zespół

- o różnej skali, charakterze i intensywności.
2. Kierunki zagrożenia militarnego dla Polski pozostają niezmiennie. Z dużą dozą prawdopodobieństwa można wykluczyć jednoczesną agresję ze wschodu i z zachodu.
 3. Charakter przyszłej walki zbrojnej kształtować będą cel i sposób przejścia do działań wojennych, sposób prowadzenia działań zaczepnych oraz ilość i efektywność bojowa nowoczesnych środków rażenia.
 4. Ewentualny konflikt zbrojny może być zapoczątkowany w jeden z najbardziej prawdopodobnych sposobów:
 - a/ zaostrzenie się sytuacji wewnętrznej w państwie sąsiadującym lub wybuch konfliktu lokalnego pomiędzy naszym sąsiadem a innym państwem, mogący spowodować zaostrzenie sytuacji międzynarodowej poprzez wzrost napięcia, incydenty i prowokacje, zwłaszcza na pograniczu. Może też powstać w wyniku rozszerzenia konfliktów na tle narodowościowym, etnicznym lub religijnym;
 - b/ przejście do działań wojennych w celu wymuszenia podjęcia przez RP korzystnych dla agresora decyzji politycznych, ekonomicznych i innych, wynikających z celów realizowanej przez niego polityki;
 - c/ nagłe rozpoczęcie wojny poprzedzone kamuflowanymi zabiegami na arenie międzynarodowej, w celu stępienia czujności w zakresie obronnego reagowania, z jednoczesnym maskowanym rozwijaniem sił zbrojnych. Początkowa faza agresji może być realizowana przy użyciu pokojowego potencjału militarnego /działania prowadzone zgrupowaniami utwo-

rzonymi z jednostek o wysokim stopniu gotowości bojowej, bezpośrednio z rejonów ich stałej dyslokacji lub rejonów ćwiczeń/.

5. Kolejność uderzeń na obiekty będzie wynikała z celu agresji /konfliktu/. Przy nagłym rozpoczęciu wojny obiektami pierwszoplanowymi mogą być obiekty i urządzenia decydujące o sprawności systemu kierowania obronnością kraju oraz obiekty militarne decydujące o operacyjnym i mobilizacyjnym osiągnięciu pełnej zdolności bojowej wojsk.

6. Z dużą dozą prawdopodobieństwa można założyć, że działania wojenne prowadzone będą przy użyciu konwencjonalnych środków rażenia. Tak długo, jak w wyposażeniu wojsk pozostawać będzie broń masowego rażenia, nie można wykluczyć w sytuacjach ekstremalnych jej użycia.

7. Powietrzno-lądowy charakter działań zaczepnych umożliwia agresorowi wykonanie równoczesnych uderzeń nie tylko na przedni skraj obrony, ale również na obiekty i rubieże /zgrupowania/ położone w głębi kraju, praktycznie na całym obszarze RP.

8. Działania zbrojne przeciwko RP mogą mieć następujące formy: natarcie radioelektroniczne, operacje powietrzna i powietrzno-lądowa, operacja desantowomorska, systematyczne uderzenia lotnictwa i marynarki wojennej oraz działania sił specjalnego przeznaczenia. Można przewidywać różne kombinacje tych form stosownie do skali i charakteru agresji.

9. Położenie geopolityczne wyklucza neutralność naszego kraju.

10. Na obszarze kraju wyróżnia się następujące rejony /podobszary/ o znaczeniu strategicznym:

- pomorski rejon strategiczny - obejmujący podobszar POW,
- wielkopolsko-śląski rejon strategiczny - obejmujący podobszar SOW,
- mazursko-warmiński rejon strategiczny - obejmujący podobszar WOW,
- mazowiecko-podlaski rejon strategiczny - obejmujący podobszar na pograniczu WOW i KOW,
- małopolski rejon strategiczny - obejmujący podobszar KOW,
- centralny rejon strategiczny.

11. Siły zbrojne RP przygotowuje się do samodzielnej obrony obszaru kraju, a w tym:

- w konflikcie lokalnym /w jednym rejonie strategicznym/ - do najszybszego rozstrzygnięcia konfliktu działaniami obronno-zaczeplnymi, tj. zlokalizowania, zatrzymania, a następnie rozbicia przeciwnika w strefie taktyczno-operacyjnej i wyprucia agresora z terytorium kraju,

- w konflikcie międzypaństwowym /w 2-3 rejonach strategicznych / - do jak najdłuższego stawiania tak zorganizowanego oporu, aby zadać maksymalne straty agresorowi i uczynić agresję nieopłacalną.

Prowadząc aktywną obronę na kolejnych rubieżach - powstrzymać agresora, zyskać czas na stosowną koncentrację międzynarodową i osłonić obszary decydujące o żywotności państwa, a na obszarach zajętych - przejść do działań nieregularnych w ramach wojny narodowej /totalnej/.

12. W najbliższych 5-6 latach nie można liczyć na wprowadzenie do wyposażenia SZ RP niezbędnych ilości nowoczesnego ^{uzbro}uzbrojenia, a raczej trzeba założyć nawet powolny spadek potencjału bojowego oraz eksploatację sprzętu z przekroczonymi reesursami normatywnymi.

13. W strukturze wojsk na szczeblu operacyjnym będą występowały korpusy /KZ/, a na szczeblu taktycznym - obok dywizji stopniowo będą wprowadzane brygady ogólnowojskowe oraz tworzone wojska obrony terytorialnej /siły regionalne i lokalne/.

14. Limity podstawowego sprzętu bojowego określone traktatem CFE-1 zostaną utrzymane i będą ogranicznikiem wyznaczającym ich wielkość.

15. Okręgi wojskowe w czasie "P" odpowiedzialne są za obronę swojej strefy odpowiedzialności oraz takie zaplanowanie użycia podległych i przydzielonych sił i środków, które w określonej sytuacji pozwol^{na}łoby zastosowanie tych sił /części sił/ w każdym rejonie Polski.

16. W zależności od rodzaju i skali agresji Siły Zbrojne RP będą stosowały takie formy walki zbrojnej, które w danej sytuacji będą najskuteczniejsze /obrona w wymiarze strategicznym lub operacyjnym, działania obronno-opóźniające, przeciwuderzeniowe lub kontrataki, działania nieregularne itp/.

17. Możliwość czasowej utraty obszarów wymaga wcześniejszego zaplanowania prowadzenia działań nieregularnych na tych obszarach oraz wykorzystania ich skutków na rzecz wojsk operacyjnych

1 wykonania przeciwuderzenia.

18. Bardzo trudnym problemem jest określenie jakichkolwiek kryteriów czasowych ewentualnego konfliktu. Należałoby mówić nie o normach przeciwnika, a o konieczności wygrania przez nas na czasie. Czas trwania konfliktu zależy będzie nie tylko od zadań i działań agresora, ale także od zdolności systemu obronnego do przeciwstawienia się agresji. Niemniej jednak dla celów szkoleniowych przyjmuje się posiadanie zapasów oraz określenie strat na okres 30-dniowych intensywnych działań bojowych.

19. Siły Zbrojne RP muszą być zdolne do jednoczesnego prowadzenia nieprzerwanej walki w powietrzu, na lądzie i morzu oraz na obszarze czasowo opanowanym przez agresora. Powinny uniemożliwić dokonywanie włamań sił lądowych agresora oraz wzbraniać i uniemożliwiać jego działania na obszarze powietrznym i morzu; niszczyć desanty powietrzne i morskie; wyczerpywać siły agresora poprzez obronę miast, ważnych obiektów i rejonów; rozczłonkować jego siły i niszczyć /obezwładniać/ na całą głębokość ugrupowania. Poprzez potęgowanie oporu powinny dążyć do przyjęcia inicjatywy strategiczno-operacyjnej i, wykonując zwroty zaczepne, już na szczeblu taktycznym stworzyć warunki do wyparcia agresora z obszarów RP.

20. Zasadniczym rodzajem walki jest aktywna obrona. Stanowi ona z góry zamierzony sposób odparcia uderzeń agresora w celu niedopuszczenia do zrealizowania przez niego celów agresji,

a poprzez wykonanie zwrotów zaczepnych - wyparcia przeciwnika poza granice RP.

21. Działania obronne mogą przebiegać w następujących etapach:

- mobilizacyjne i operacyjne rozwinięcie sił zbrojnych lub prowadzenie działań opóźniających w celu osłony operacyjnego rozwinięcia;

- walka /bitwa/ obronna sił głównych w taktycznej /operacyjnej/ strefie obrony, ewentualne prowadzenie działań obronno-opóźniających;

- wykonanie kontrataków i przeciwuderzeń;

- rozegranie bitwy obronnej na strategicznej /ostatecznej/ rubieży oporu/obrony/;

- przejście do operacji zaczepnej lub działań nieregularnych.

22. W każdej sytuacji stan i ugrupowanie sił zbrojnych powinny odpowiadać sile przeciwnika i umożliwiać odparcie jego agresji. Można to zapewnić przez rozwinięcie niezbędnej ilości sił na danym obszarze /utrzymywanych w gotowości do przegrupowania/. Należy założyć, że demonstrowanie gotowości do obrony może być elementem zniechęcającym agresora do rozpoczynania konfliktu.

23. Osiągnięcie wyższych stanów gotowości bojowej i mobilizacyjne uzupełnienie SZ jest elementem operacyjnego rozwinięcia wojsk, które je doprowadza do stanu niezbędnego do przeprowadzenia wojny, tj. uzyskania stopnia zdolności bojowej i stworzenia ugrupowania /strategicznego, operacyjnego, taktycznego/ umożliwiającego wykonanie postawionych zadań.

24. Odpowiednio do narastającego zagrożenia poziom zdolności bojowej SZ będzie wynikać z wprowadzonych ograniczeń w pokojowych normatywach, utrzymywania stałej gotowości bojowej, zwłaszcza sił szybkiego reagowania oraz rozwijania ich różnymi sposobami, w tym:

- stopniowym, w trybie zarządzeń,
- lawinowym, w trybie alarmowym.

25. Strukturę obrony SZ RP determinować będą:

- potencjał bronionych rejonów strategicznych /jednego czy kilku/;

- stopień rozwinięcia /w tym zwłaszcza operacyjnego/ wojsk w momencie agresji;

- sposób rozegrania walki obronnej /zawczasu czy w toku operacji zaczepnej agresora/.

W każdym przypadku struktura obrony, a szczególnie system rubieży /pozycji/, powinny odpowiadać zamiarowi przeprowadzenia operacji /walki/ obronnej oraz uwzględniać: skład wojsk własnych i wojsk agresora, czas posiadany na organizację obrony, charakter terenu itp.

26. Podczas tworzenia ugrupowania należy tak rozmieścić wojska, aby były one zdolne do maksymalnego wykorzystania swoich możliwości bojowych, skupienia wysiłku na utrzymaniu ważnych rubieży, rejonów, kierunków operacyjnych stanowiących o żywotności państwa, a także do zachowania zdolności bojowej /szczególnie w sytuacji przytłaczającej przewagi agresora/.
Stąd wszelkie wskaźniki przestrzenne i normy strategiczno-opera-

cyjne powinny być dostosowane do konkretnych warunków i zakładanych celów operacji.

27. Prowadzenie obrony na obszarze kraju /w wymiarze strategicznym lub operacyjnym/ wymaga od WP umiejętnego współdziałania wszystkich RSZ i wojsk terytorialnych, a także racjonalnego wykorzystania w walce wszystkich systemów bojowych i elementów ugrupowania sił zbrojnych.

28. Użycie całości sił WP stanowi strategiczną operację obronną RP, której elementami składowymi mogą być:

- lądowa operacja obronna,
- powietrzna operacja obronna,
- morska operacja obronna.

29. Aktualnie można przyjąć, że na szczeblu strategiczno-operacyjnym struktura obrony będzie obejmować:

- zgrupowania wojsk i ich ugrupowanie strategiczno-operacyjne,
- system rubieży obronnych, rejonów pozycji /w tym również rubieży osłony/,
- system ognia,
- systemy obrony: przeciwlotniczej, przeciwpancernej, przeciwdesantowej i przeciwuderzeniowej,
- system zapór inżynieryjnych i niszczeń oraz inne systemy

30. System rubieży obronnych wynikających z zamiaru i osiągnięcia zakładanych celów strategicznych i operacyjnych powinien umożliwić:

- optymalne rozmieszczenie wojsk,

- wielowariantowe użycie wojsk,
- wykonanie szerokiego manewru niezbędnymi wojskami, siłami i środkami, zarówno w głębi, jak i wzdłuż frontu na dowolny kierunek w pasie obrony oraz skuteczne przeciwdziałanie głębokim włamaniami /działaniami rajdowym/ agresora,
- zajmowanie wyznaczonych rubieży i przechodzenie do obrony przez wojska przegrupowane z głębi operacyjnej i strategicznej,
- maksymalne wykorzystanie właściwości obronnych terenu.

31. Przebieg operacji obronnej zależał będzie w znacznej mierze od stopnia jej wcześniejszego zaplanowania, zorganizowania i przygotowania systemu rubieży obronnych oraz systemów walki. Niezależnie od skali konfliktu, każdorazowo należy zaplanować i zorganizować obronę w strefie taktycznej i operacyjnej. Trzeba bowiem pamiętać, że konflikt o ograniczonych celach politycznych i wojskowych może przerodzić się w wojnę na znacznie szerszą skalę.

32. W ramach strategicznej operacji obronnej mogą być przygotowane:

- pas przesłaniania /w sprzyjających warunkach nie organizuje się go/.
- jedna-dwie rubieże obrony w taktycznej strefie obrony, z których jedna jest główną,
- jedna-dwie operacyjne rubieże obrony w operacyjnej strefie obrony,
- strategiczna - ostateczna rubież obrony/oporu/.

Pomiędzy ww. rubieżami przygotowuje się - w zależności od potrzeb - rubież i pozycje pośrednie, ryglowe i opóźnienia oraz na kierunkach drugorzędnych - rubież osłony. Ponadto do

- wielowariantowe użycie wojsk,
- wykonanie szerokiego manewru niezbędnymi wojskami, siłami i środkami, zarówno w głębi, jak i wzdłuż frontu na dowolny kierunek w pasie obrony oraz skuteczne przeciwdziałanie głębokim włamaniami /działaniami rajdowym/ agresora,
- zajmowanie wyznaczonych rubieży i przechodzenie do obrony przez wojska przegrupowane z głębi operacyjnej i strategicznej,
- maksymalne wykorzystanie właściwości obronnych terenu.

31. Przebieg operacji obronnej zależał będzie w znacznej mierze od stopnia jej wcześniejszego zaplanowania, zorganizowania i przygotowania systemu rubieży obronnych oraz systemów walki. Niezależnie od skali konfliktu, każdorazowo należy zaplanować i zorganizować obronę w strefie taktycznej i operacyjnej. Trzeba bowiem pamiętać, że konflikt o ograniczonych celach politycznych i wojskowych może przerodzić się w wojnę na znacznie szerszą skalę.

32. W ramach strategicznej operacji obronnej mogą być przygotowane:

- pas przesłaniania /w sprzyjających warunkach nie organizuje się go/.
- jedna-dwie rubieże obrony w taktycznej strefie obrony, z których jedna jest główną,
- jedna-dwie operacyjne rubieże obrony w operacyjnej strefie obrony,
- strategiczna - ostateczna rubież obrony/oporu/.

Pomiędzy ww. rubieżami przygotowuje się - w zależności od potrzeb - rubież i pozycje pośrednie, ryglowe i opóźnienia oraz na kierunkach drugorzędnych - rubież osłony. Ponadto do

obrony określonej przygotowuje się wytypowane miasta i aglomeracje miejsko-przemysłowe oraz porty i punkty bazowania MW RP.

33. Ugrupowanie strategiczno-operacyjne zazwyczaj będzie obejmować:

- pierwszy rzut operacyjny, w tym również tzw. wojska osłony,
- drugi rzut operacyjny i odwód ND, a niekiedy tylko odwód ND,
- zgrupowanie sił OP,
- zgrupowanie sił MW,
- zgrupowanie specjalne /RWiS/ i wojsk logistycznych,
- odwody ogólnowojskowe /przeciwdesantowe, przeciwdywersyjne, obrony przeciwchemicznej/ oraz formacje obrony terytorialnej /regionalnej i lokalnej/.

34. Przeciwuderzenie /kontratak/ w toku operacji /bitwy/ obronnej stanowi najwyższy przejaw aktywności obronnej. Ma ono na celu zniszczenie agresora w rejonie włamania oraz odtworzenie w całości /lub tylko w części/ pierwotnego położenia, w tym wyparcie agresora poza granice kraju.

35. Wojska lądowe stanowią zasadniczy trzon sił zbrojnych przeznaczony do prowadzenia działań bojowych na obszarze kraju i spełniają decydującą rolę w odparciu agresji na lądzie. W ramach wojsk lądowych poszczególne ich elementy mogą być użyte:

a/ Korpus zmechanizowany /KZ/ bez względu na kierunek zagrożenia może brać udział w strategicznej operacji obronnej SZ RP, prowadząc działania bojowe w obszarze odpowiedzialności

operacyjnej swojego OW lub oddziałując częścią lub całością sił na korzyść sąsiedniego OW. Może on znajdować się w I lub II rzucie strategicznym; stanowić /w całości lub częścią sił/ odwód ND SZ lub tworzyć /siłami gotowymi w czasie "P"/ zgrupowanie osłonowo-opóźniające. Prowadząc samodzielne działania obronne KZ realizuje korpuśną operację obronną, natomiast wykonując przeciwuderzenie prowadzi typowe działania zaczepne.

b/ Siły szybkiego reagowania /korpus/ stanowią zawczasu wytypowane z poszczególnych OW i RSZ jednostki, zachowujące wysoki stopień gotowości bojowej i ukompletowania stanem osobowym oraz charakteryzujące się dużą siłą ognia i manewrowością. W czasie pokoju stanowią zasadniczą siłę bojową i utrzymywane są w gotowości do natychmiastowego użycia. Przeznaczone są one do użycia w pierwszej kolejności w rejonach zagrożenia, w tym do udziału w operacjach obronnych i prowadzenia działań specjalnych /blokująco-zaporowych, przeciwdesantowych itp./. W zależności od sytuacji i potrzeb operacyjnych mogą być użyte całością lub częścią sił. Mogą także uczestniczyć w pokojowych misjach w ramach ONZ.

c/ Wojska raketowe i artyleria działają w systemie porażenia ogniowego i obrony przeciwpancernej. Udział WRiA w systemie porażenia ogniowego obejmuje przygotowanie uderzeń raketowych i ognia artyleryjskiego w celu dokonania uderzeń na wojska i obiekty przeciwnika, według różnorodnych wariantów i układu oraz kontrprzygotowań ogniowych na określonych rubieżach. W systemie obrony przeciwpancernej WRiA zabezpieczają zwalczają

nie środków opancerzonych przeciwnika na skrzydłach i stykach ugrupowania obronnego wojsk oraz w głębi obrony.

d/ Wojska obrony przeciwlotniczej przeznacza się do bezpośredniej osłony zgrupowań bojowych i obiektów tyłowych na polu walki przed atakami powietrznymi. Wchodząc w skład systemu obrony powietrznej ściśle współdziałają one z siłami i środkami WLOP, zwłaszcza z lotnictwem myśliwskim.

e/ Wojska inżynieryjne w ramach działań obronnych zapewniają:

- budowę zapór inżynieryjnych i wykonywanie zniszczeń,
- rozbudowę fortyfikacyjną rubieży obronnych,
- przygotowanie i utrzymanie dróg manewru w strefie operacyjnej.

W okresie przygotowania obrony główny wysiłek wojsk inżynieryjnych skupia się na:

- budowie zapór /głównie minowych/ i przygotowaniu zniszczeń w pasie przesłaniania,
- rozbudowie fortyfikacyjnej rubieży obronnych.

g/ Siły terytorialne /regionalne i lokalne/ są przeznaczone do zabezpieczenia i wsparcia działań operacyjnych oraz prowadzenia działań ochronno-obronnych /w tym przeciwdywersyjnych/ na obszarze całego kraju. Mogą one być użyte również do obrony drugorzędnych kierunków, miast, aglomeracji miejsko-przemysłowych i zabezpieczenia swobody operacyjnej wojskom wykonującym zasadnicze zadania, a także do prowadzenia działań nieregularnych.

36. Wojska lotnicze i obrony powietrznej stanowią trzon systemu obrony powietrznej. Stopień ich rozwinięcia i gotowości bojowej w czasie pokoju powinien zapewnić zdolność do podjęcia działań bojowych przeciwko agresorowi powietrznemu z założoną efektywnością z każdego kierunku na obszarze całego kraju.

Jako rodzaj SZ przeznaczone są do:

- obrony obszaru kraju przed rozpoznaniem i uderzeniami z powietrza,
- wsparcia lotniczego wojsk lądowych i marynarki wojennej w operacjach obronnych na obszarze kraju /polskich obszarach morskich/.

Nowa sytuacja geopolityczna Polski stwarza potrzebę budowy narodowego, zintegrowanego systemu OP, składającego się z następujących funkcjonalnych podsystemów:

a/ rozpoznania - wykorzystującego siły i środki rozpoznania WLOP oraz WOPL wojsk lądowych i MW wszystkich szczebli dowodzenia, a także cywilnych komórek ruchu lotniczego, charakteryzujących się dużym stopniem mobilności do wykonania zadań na zagrożonych kierunkach;

b/ dowodzenia - utworzonego na bazie stanowisk dowodzenia WLOP i WOPL;

c/ ognia - obejmującego wojska raketowe i LM WLOP, jednostki raketowe i artylerii przeciwlotniczej WOPL wszystkich rodzajów sił zbrojnych;

d/ walki radioelektronicznej - składającego się ze środków WRE poszczególnych rodzajów sił zbrojnych.

Tak zbudowany system OP zdolny będzie do prowadzenia obrony manewrowej i skupienia wysiłku^{na} określonych kierunkach operacyjnych.

Działania bojowe WLOP przybierać mogą różnorodne formy i skalę, co może być reakcją na:

- konflikt zbrojny w państwie ościennym;
- naruszenie granicy państwowej przez pododdziały lub uzbrojone grupy /bandy/;
- agresję zbrojną o małej intensywności z naruszeniami przestrzeni powietrznej przez pojedyncze /małe grupy/ samoloty i śmigłowce;
- narastanie zagrożenia wybuchem konfliktu zbrojnego w jednym lub kilku rejonach strategicznych;
- nagły i niespodziewany wybuch konfliktu zbrojnego w jednym lub kilku rejonach strategicznych.

W systemie OP działania bojowe WLOP prowadzić będą we współdziałaniu z siłami OPL wojsk lądowych i MW, w formie powietrznej operacji obronnej /POO/ oraz działań systematycznych. Do działań bojowych w ramach POO WLOP mogą przystąpić:

- ze stanu zagrożenia wojennego lub pełnej gotowości bojowej;
- ze stanu pełnej gotowości bojowej.

POO będzie szczególnym rodzajem działań WLOP. Zasadniczym jej celem będzie załamanie lub zerwanie zaczepnej operacji

powietrznej przeciwnika przez niszczenie w powietrzu i na ziemi SNP, a także elementów systemów rozpoznawczo-uderzeniowych.

Zadaniem POO będzie osłona przed uderzeniami z powietrza walczących oraz przegrupowujących się wojsk, zgrupowań obronnych wojsk lądowych, stanowisk dowodzenia, ważnych węzłów komunikacyjnych, przepraw wodnych, ośrodków administracji i ważnych obiektów gospodarki narodowej. Rozmach POO zależy przede wszystkim od skali, charakteru i natężenia działań przeciwnika powietrznego. Miejscem prowadzenia POO będzie przestrzeń jednego lub więcej kierunków operacyjnych oraz obszary morskie, z możliwością rozszerzenia na cały kraj, a czas trwania może wynosić od kilku do kilkunastu dni. W ramach POO wyróżnić należy następujące formy walki:

- uderzenia siłami korpusu lotniczego na obiekty przeciwnika, których zniszczenie /obezwładnienie/ sprzyjać będzie osiągnięciu celów POO;

- zwalczanie SNP w powietrzu lotnictwem myśliwskim i wojskami raketowymi wspartymi działaniami pododdziałów WRE.

Współdziałanie z siłami OPL wojsk lądowych i marynarki wojennej realizowane będzie przez przedstawicieli tych wojsk na stanowiskach dowodzenia WLOP.

Wsparcie lotnicze wojsk lądowych i MW w operacjach prowadzonych na obszarze kraju będzie realizowane siłami korpusu lotniczego. W wyjątkowych wypadkach do zadania tego może być angażowane

lotnictwo myśliwskie. Bezpośrednim organizatorem realizacji tego zadania będzie dowódca korpusu lotniczego. Rola dowódcy WLOP sprowadzi się do ogólnego nadzoru nad działaniami KL oraz zapewnienia mu zabezpieczenia logistycznego i koordynacji współdziałania z korpusami OP.

Wsparcie lotnicze obejmujące działania ogniowe, rozpoznawanie powietrzne, przewozy powietrzne i działania pomocnicze dostosowane będzie do potrzeb i warunków prowadzenia operacji obronnych przez wojska lądowe i MW.

Działania bojowe korpusu lotniczego prowadzone będą pod osłoną sił korpusu OP. Zachodzi zatem potrzeba ścisłego współdziałania między korpusami, którego koordynatorem będzie dowódca WLOP.

Współdziałanie z walczącymi wojskami realizowane będzie przez:

- ośrodek dowodzenia lotnictwem - rozwijany przy armii /KZ/;
- grupę dowodzenia lotnictwem - rozwijaną przy ZT /BZ/;
- punkt naprowadzania lotnictwa - rozwijany przy pułku /bz/.

37. Marynarka wojenna RP - jako związek szczebla operacyjnego - przeznaczona jest do prowadzenia działań obronnych na Morzu Bałtyckim, w tym w szczególności do ochrony i obrony polskich obszarów morskich oraz wsparcia i osłony od strony morza wojsk lądowych w obronie wybrzeża RP.

Działania bojowe MW RP prowadzić będzie w formie samodzielnych i wspólnych z innymi RSZ morskich operacji obronnych oraz działań systematycznych.

Podstawowymi celami morskiej operacji obronnej będą :

- obrona interesów politycznych i gospodarczych państwa na polskich obszarach morskich;
- obrona nienaruszalności morskiej granicy państwa;
- osłona od strony morza sił i obiektów na wybrzeżu RP;
- wsparcie wojsk lądowych prowadzących działania bojowe wzdłuż wybrzeża.

Miejscem prowadzenia morskiej operacji obronnej jest strefa operacyjna /obrony/ MW RP, obejmująca morskie wody wewnętrzne, morze terytorialne oraz wyłączną strefę ekonomiczną RP. Prowadzenie morskiej operacji obronnej obejmuje następujące elementy /etapy/ działań sił MW;

- przegrupowanie i operacyjne rozwijanie sił oraz prowadzenie działań bojowych w celu zabezpieczenia tego procesu;
- działania sił na głównym kierunku operacji związane z odpieraniem uderzeń sił przeciwnika i niszczeniem zespołów okrętów wchodzących lub znajdujących się w strefie obrony MW;
- prowadzenie działań związanych z obroną morskiej granicy państwa oraz wybrzeża RP;
- działania zabezpieczające /prowadzenie rozpoznania, poszukiwanie i niszczenie min, ratownictwo morskie, zabezpieczenie tyłowe itp/.

Jako wariant podstawowy prowadzenia przez MW RP działań obronnych można przyjąć następujący sposób rozwinięcia i użycia sił:

- I rubież obrony - wyłączna strefa ekonomiczna RP /morska strefa obrony MW/ - w której działania bojowe prowadzić będą głównie okrętowe i lotnicze siły uderzeniowe /okręty podwodne w wariacie uderzeniowym i ZOP-owskim, okrętowe i lotnicze grupy uderzeniowe oraz lotnicze grupy poszukująco-uderzeniowe, wykonujące uderzenia na podchodzące lub znajdujące się w strefi nawodne i podwodne siły przeciwnika;

- II rubież obrony - granica przybrzeżnej strefy obrony /położona 20 Mm od linii wybrzeża/ - w której działania bojowe prowadzić będą siły okrętowe 8 i 9 FOW oraz lotnictwo MW /zwłaszcza śmigłowce/ z zadaniem zapewnienia bezpieczeństwa żeglugi oraz osłony wybrzeża RP i systemu bazowania MW;

- III rubież obrony - zewnętrzna granica morza terytorialnego RP /12 Mm od linii wybrzeża/ - w której prowadzone będą działania związane z bezpośrednią obroną morskiej granicy państwa oraz obroną przeciwdesantową wybrzeża RP przez okręty MW, jednostki pływające i siły brzegowe straży granicznej, siły obrony regionalnej MW, a także brzegowe środki ogniowe.

38. Dla zapewnienia napływu aktualnych i wiarygodnych danych, niezbędnych do oceny zagrożenia kraju oraz odpowiednio wczesnego reagowania kierownictwa państwa i sił zbrojnych adekwatnie do skali zagrożenia, zorganizowany jest system rozpoznania. W jego skład wchodzi wydzielone siły i środki RSZ i RW. W okresie zagrożenia i wojny organizuje się je w ramach jednolitego systemu rozpoznania i WRE oraz uruchamia na wszystkich szczeblach dowodzenia.

39. Dowodzenie siłami w okresie zagrożenia i wojny stanowi integralną część systemu kierowania obroną państwa i obejmuje następujący system stanowisk dowodzenia:

a/ na szczeblu centralnym - SD ND SZ w DMP przez rozwijanie w umocnionych i stacjonarnych obiektach: 1-2 SD w ZMP i 1-2 operacyjne /wysunięte/ SD;

Głównymi elementami składowymi SD ND będą organy dowodzenia strategiczno-operacyjnego, logistyki i dowodzenia obroną terytorialną oraz grupy operacyjne RSZ i niektórych resortów gospodarki narodowej.

Ponadto na SK obroną państwa organizuje się PK MON.

b/ na szczeblu OW-SD w DMP i 1-2 w ZMP rozwijane w obiektach umocnionych lub odpowiednio przygotowanych;

c/ w WLOP - CSD i ZSD WLOP w obiektach umocnionych;

d/ w MW RP - SD i ZSD MW w przygotowanych obiektach oraz do-
raźnie organizowane WSD w oparciu o środki mobilne;

e/ na szczeblu korpusu /KZ, KL, KOP, FOW/ - SD i ZSD rozwija-
ne w obiektach stacjonarnych SD KZ uzupełniane będą polo-
wymi środkami zabezpieczenia i łączności z możliwością wydziele-
nia WSD;

f/ na szczeblu taktycznym - dwupołożeniowe SD i WSD w
ogólnowojskowych ZT oraz mobilne SD z możliwością wydzielenia
PD dowódcy w oddziałach.

W składzie stanowisk dowodzenia od szczebla ZT wzwyż
planuje się posiadać PPD.

W jednostkach obrony terytorialnej i jednostkach RWiS przewiduje się organizowanie po jednym SD.

Niniejsze opracowanie należy traktować jako materiał wyjściowy do dalszych badań nad problemem. Włączone wyniki badań MIĘDZYRESORTOWEJ KOMISJI SPRZĄTU SZTABU GENERALNEGO w sprawie SDP mają cechy hipotez wymagających weryfikacji. Zaprezentowane w nich poglądy i rozważania są dobrym syntetycznym materiałem, który stanowiłby punkt odniesienia dla pracy nad projektowanymi PERSPEKTYWICZNYMI MODELEM SDP.

Wyniki otrzymane w projekcie niekoniecznie należy potwierdzać zawarte w opracowaniu hipotezy. Powinny jednak być zgodne z ogólnie przyjętymi kierunkami i metodami badań, jak również odpowiadać prognozowanym uwarunkowaniom, w jakich ma SDP funkcjonować.

UWAGI KOŃCOWE

Niniejsze opracowanie należy traktować jako materiał wyjściowy do dalszych badań nad problemem. Włączone wyniki badań MIĘDZYRESORTOWEJ KOMISJI oraz SZTABU GENERALNEGO w zakresie SOP mają cechy hipotez wymagających weryfikacji. Zaprezentowane w nich poglądy i rozwiązania są dobrym syntetycznym materiałem, który stanowić może punkt odniesienia dla prac nad projektowanym PERSPEKTYWICZNYM MODELEM SOP.

Wyniki otrzymane w projekcie niekoniczenie muszą potwierdzać zawarte w opracowaniu hipotezy. Powinny jednak być zgodne z ogólnie przyjętym kierunkiem i metodyką badań, jak również odpowiadać prognozowanym uwarunkowaniom, w jakich ma SOP funkcjonować.

L I T E R A T U R A

1. Raport Międzyresortowej Komisji do spraw Reform w Organizacji Obrony Narodowej - Komisje - 1992
2. Tezy do Biuletynu Informacyjnego SG WP nt. "Obrona Obszaru RP" - Zespół oficerów 1992
3. Strategiczna Obrona RP lat dziewięćdziesiątych. Nr pf 3225 gen.bryg.dr B.Balcerowicz
4. Kierunki doskonalenia systemu obronnego RP pk "KIERUNKI" Rozwinięte tezy - prof.dr K.Nożko AON 1991
5. Jaki system obrony RP - płk prof. dr hab. inż. R.Kulczycki ZW 1991
6. Struktura zagrożeń RP - płk prof.dr hab.inż.R.Kulczycki ZW 1991
7. Prezydencki System Koordynacji Polityki Bezpieczeństwa RP gen.bryg. Cz.Laszczkowski, płk prof.dr hab. inż. R.Kulczycki RW 37/12/1991 AON
8. Idea Systemu Bezpieczeństwa RP - płk prof.dr hab.inż. R.Kulczycki, płk dr.hab.M.Kowalewski RW 37/14/91 AON
9. Wymagania dla Systemu Bezpieczeństwa RP - gen.bryg.dr B. Balcerowicz, płk prof.dr hab.inż. R.Kulczycki. RW 37/13/91 A

WYKAZ WYKONANYCH ZAŁĄCZNIKÓW DO OPRACOWANIA
pt. "OGÓLNE ZAŁOŻENIA PROJEKTU"

A. W RAMACH ORGANIZACJI PRAC

- Z 1 Ustalenia organizacyjno-projektowe
- Z 2 Rozwinięte tezy
- Z 3 Przyjęty w projekcie system pojęć

B. W RAMACH BADAŃ PODSTAWOWYCH

- Z 4 Ocena i prognoza zagrożeń polityczno-militarnych RP oraz właściwości przyszłych działań wojennych
- Z 5 Prognozowana polityka i strategia bezpieczeństwa RP przełomu XX i XXI wieku
- Z 6 Strategia wojskowa RP przełomu XX i XXI wieku
- Z 7 Wojskowo-geograficzna ocena terytorium RP oraz przyległych do niej obszarów
- Z 8 Metodyka wartościowania modeli SZ i jej zastosowanie do najkorzystniejszego wyboru wariantu modelu SZ RP
- Z 9 Metoda i jej zastosowanie do określania wielkości SZ na poziomie niezbędnej wystarczalności
- Z 10 Systemy obronne wybranych państw
- Z 11 Konwersja przemysłu

C. W RAMACH PROJEKTOWANIA PERSPEKTYWICZNEGO
MODELU

- Z 12 Moduł kierowania
- Z 13 Moduł dowodzenia SZ
- Z 14 Moduł wojsk lądowych
- Z 15 Moduł wojsk lotniczych i OP
- Z 16 Moduł marynarki wojennej RP
- Z 17 Moduł obrony regionalnej
- Z 18 Moduł sił szybkiego reagowania
- Z 19 Moduł mobilizacji
- Z 20 Moduł logistyki
- Z 21 Moduł nauki i szkolnictwa wojskowego
- Z 22 Moduł obrony cywilnej RP
- Z 23 Moduł gospodarki obronnej RP

D. W RAMACH SPRAWOZDANIA Z BADAŃ

- Z 24 Synteza modelu
- Z 25 Kierunki doskonalenia aktualnego systemu militarnej obrony RP

**DOKUMENTACJA
ORGANIZACJI PRACY W TEMACIE**

"KIERUNKI"

Załączniki 1 - 3

- Z 1 Ustalenia organizacyjno-projektowe
- Z 2 Rozwinięte tezy
- Z 3 Przyjęty w projekcie system pojęć

A K A D E M I A O B R O N Y N A R O D O W E J

WYDZIAŁ STRATEGICZNO-OBRONNY

Załącznik nr .1.

PERSPEKTYWICZNY MODEL SYSTEMU OBRONNEGO RP
"KIERUNKI"

USTALENIA ORGANIZACYJNO - PROJEKTOWE

WARSZAWA 1992r.

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ

SPIS TRESCI

Strona

WYDZIAŁ STRATEGICZNO-OBRONNY

WSTĘP	3
1. USTALENIA ORGANIZACYJNE	5
2. USTALENIA PROJEKTOWE	7

PERSPEKTYWICZNY MODEL SYSTEMU OBRONY RP

"KIERUNKI"

ROZWINIĘTE TĘŻY

Zespół autorski:

prof. dr hab. inż. Roman KULCZYCKI

doc. dr hab. Andrzej WŁODARSKI

mgr Ewa DZIEWICKA-JANICKA - adiustacja

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ

WYDZIAŁ STRATEGICZNO-OBRONNY

WPROWADZENIE	
1. CEL SYSTEMU OBRONNY RP	Załącznik nr .2
2. SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA SYSTEMU OBRONNY RP	
3. ROLA WOJSKA POLSKIEGO W SYSTEMIE OBRONNY RP	
4. UWARUNKOWANIA DOOKOŁAŁENIA SYSTEMU OBRONNY RP	
5. ZAKOŃCZENIE	

PERSPEKTYWICZNY MODEL SYSTEMU OBRONNEGO RP
"KIERUNKI"

ROZWINIĘTE TEZY

SPIS TREŚCI

	strona
WYDZIAŁ STRATEGICZNO-OBRONNY	
WPROWADZENIE	3
1. CEL SYSTEMU OBRONNEGO RP	4
2. SZCZEGÓLNE UWARUNKOWANIA SYSTEMU OBRONNEGO RP	7
3. ROLA WOJSKA POLSKIEGO W SYSTEMIE OBRONNYM RP	9
4. UWARUNKOWANIA DOSKONALENIA SYSTEMU OBRONNEGO RP	12
5. ZAKOŃCZENIE	13

PERSPEKTYWICZNY MODEL SYSTEMU OBRONNEGO RP

"KIERUNKI"

PRZYJĘTY W PROJEKCIE SYSTEMU OBRONNEGO RP

Opracował prof. dr Kazimierz NOŻKO

AKADEMIA GOSPODARSTWA I WIEDZY WARSZAWY

WYDZIAŁ STRATEGICZNO-GOSPODARSTWA

Zapoczątk nr 2

PROJEKTOWANIE I WYKONANIE SYSTEMU GOSPODARSTWA

"KIERUNKI"

ROZWIĄZANIE

WARSZAWA 1982r.

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ

WYDZIAŁ STRATEGICZNO-OBRONNY

Załącznik nr 3.

PERSPEKTYWICZNY MODEL SYSTEMU OBRONNEGO RP

"KIERUNKI"

PRZYJĘTY W PROJEKCIE SYSTEM POJĘĆ

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ

WYDZIAŁ STRATEGICZNO-OBRONNY

DOKUMENTACJA BADAŃ PODSTAWOWYCH

załączniki 4-11

- Z 4 Ocena i prognoza zagrożeń polityczno-militarnych RP oraz właściwości przyszłych działań wojennych
- Z 5 Prognozowana polityka i strategia bezpieczeństwa RP przełomu XX i XXI wieku
- Z 6 Strategia wojskowa przełomu XX i XXI wieku
- Z 7 Wojskowo-geograficzna ocena terytorium RP oraz przyległych do niej obszarów
- Z 8 Metodyka wartościowania modeli SZ i jej zastosowanie do najkorzystniejszego wyboru wariantu modelu SZ RP
- Z 9 Metoda i jej zastosowanie do określania wielkości SZ na poziomie niezbędnej wystarczalności
- Z 10 Systemy obronne wybranych państw
- Z 11 Konwersja przemysłu

WARSZAWA 1992r.

Opracował zespół pod kierownictwem Bolesława BALCEROWICZA
w składzie: Roman KULCZYCKI /z-ca przewodniczącego/, Wiesław
BULKA, Henryk GETKA, Waldemar GÓRECKI, Julian KACZMAREK, Romu-
ald KALINOWSKI, Tadeusz KAMIŃSKI, Andrzej KURANT, Eugeniusz
LEWIŃSKI, Wojciech ŁEPKOWSKI, Maciej LUCZAK, Józef MARCZAK,
Longin MUCHA, Leszek OLEKSYN, Janusz PŁACZEK, Wacław STANKIE-
WICZ, Mirosław SULEK, Lech URBAŃSKI, Lech WDOWSKI, Jan WOJ-
NAROWSKI, Ryszard WRÓBLEWSKI, Józef ZUBEK.

Redagował zespół w składzie: Julian KACZMAREK /przewodniczący/,
Wojciech ŁEPKOWSKI, Ryszard WRÓBLEWSKI.

Redakcja językowa: Barbara LISOWSKA

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ

WYDZIAŁ STRATEGICZNO-OBRONNY

1. NIEZBRUDNE ZAGROŻENIA BEZPIECZEŃSTWA NARODOWEGO	18
1.1. Zagrożenia gospodarcze	18
1.2. Zagrożenia wewnętrzne	20
1.3. Zagrożenia ekologiczne	24
2. ZAGROŻENIA POLITYCZNO-MILITARNE BEZPIECZEŃSTWA RP	29
2.1. Ocena i prognoza potencjałów militarnych wybranych państw	24
2.1.1. Ukraina	24
2.1.2. Ukraina "KIERUNKI"	27
2.1.3. Białoruś	32
2.1.4. Litwa	33
2.1.5. Niemcy	34
2.1.6. Czechy-Słowacja	35
3. PROGNOZYSTYCZNA CHARAKTERYSTYKA WŁAŚCIWOŚCI OCENA I PROGNOZA ZAGROŻEŃ POLITYCZNO-MILITARNYCH RP ORAZ WŁAŚCIWOŚCI PRZYSZŁYCH DZIAŁAŃ WOJENNYCH	71
3.1. Charakterystyka wojny	71
3.2. Charakterystyka konfliktów zbrojnych najbardziej prawdopodobnych w najbliższych 3-5 latach	72
3.3. Charakterystyka konfliktów zbrojnych na przełomie wieków	73
3.4. Charakterystyka możliwych zadań wojennych	85
WNIOSKI KOŃCOWE	110

Załącznik nr 4.

SPIS TREŚCI

strona

WSTĘP	3
1. NIEZBROJNE ZAGROŻENIA BEZPIECZEŃSTWA NARODOWEGO	16
1.1. Zagrożenia gospodarcze	16
1.2. Zagrożenia wewnętrzne	20
1.3. Zagrożenia ekologiczne	24
2. ZAGROŻENIA POLITYCZNO-MILITARNE BEZPIECZEŃSTWA RP	29
2.1. Ocena i prognoza potencjałów militarnych wybranych państw	34
2.1.1. Rosja	34
2.1.2. Ukraina	47
2.1.3. Białoruś	52
2.1.4. Litwa	53
2.1.5. Niemcy	54
2.1.6. Czecho-Słowacja	63
3. PROGNOSTYCZNA CHARAKTERYSTYKA WŁAŚCIWOŚCI MOŻLIWYCH KONFLIKTÓW LOKALNYCH MAŁEJ I ŚRED- NIEJ INTENSYWNOŚCI	71
3.1. Charakterystyka ogólna	71
3.2. Charakterystyka konfliktów zbrojnych naj- bardziej prawdopodobnych w najbliższych 3-5 latach	72
3.3. Charakterystyka konfliktów zbrojnych na przełomie wieków	81
3.4. Charakterystyka możliwych zadań sił zbroj- nych	89
WNIOSKI KOŃCOWE	110

- 25 -

Zespół autorski:

prof. dr Andrzej MADEJSKI

płk dypl. Ryszard BRDAK

kmdr dypl. Ryszard DZIUBIŃSKI

ppłk dr inż. Wiesław BUŁKA

ppłk dr Jerzy ZIELIŃSKI

mgr Ewa DZIEWICKA-JANICKA - redaktor

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ

WYDZIAŁ STRATEGICZNO-OBRONNY

Załącznik nr 5.

PERSPEKTYWICZNY MODEL SYSTEMU OBRONNEGO RP

"KIERUNKI"

PROGNOZOWANA POLITYKA I STRATEGIA BEZPIECZENSTWA RP
PRZEŁOMU XX i XXI WIEKU

WARSZAWA 1992r.

SPIS TREŚCI

I. WPROWADZENIE	3
II. PROGNOZA POLITYKI BEZPIECZEŃSTWA EUROPEJSKIEGO	5
1. Państwa Europy Zachodniej i Ameryki Północnej	5
1.1. Stan obecny	5
1.2. Prognoza	7
2. Państwa neutralne	11
2.1. Stan obecny	11
2.2. Prognoza	13
3. Państwa Europy Środkowej	15
3.1. Stan obecny	15
3.2. Prognoza	16
4. Wspólnota Niepodległych Państw	19
4.1. Stan obecny	19
4.2. Prognoza	24
5. Konferencja Bezpieczeństwa i Współpracy Europejskiej	27
6. Podstawowe wnioski	29
III. PROGNOZOWANA STRATEGIA BEZPIECZEŃSTWA RP	33
1. Stan obecny	33
2. Podstawowe uwarunkowania wpływające na charakter strategii bezpieczeństwa RP	37
3. Strategia bezpieczeństwa RP - prognozowane kierunki i sposoby działania	46
IV. PROGNOZOWANA POLITYKA WOJSKOWA RP	51
V. ZAKOŃCZENIE	62

- 88 -
Zespół autorski:

prof. dr hab. Julian KACZMAREK

dr Andrzej KARKOSZKA

prof. dr hab. Wojciech ŁEPKOWSKI

płk dr Józef ZUBEK

WYDZIAŁ STRATEGICZNO-OBRONNY

I. STAN I ZADANIA STRATEGII MILITARNEJ RP	3
II. CZYNNIKI WPŁYWAJĄCE NA KSZTAŁT STRATEGII MILITARNEJ RP	5
1. Strategiczne cele polityczne Polski	6
2. Strategiczne cele militarne Polski	7
3. Możliwe kierunki rozwoju polityki bezpieczeństwa RP /wniośki z oceny/	8
4. Zagrożenia militarne bezpieczeństwa RP /wniośki z oceny/	10
III. PERSPEKTYWICZNY MODEL SYSTEMU OBRONNEGO RP	13
"KIERUNKI"	
1. Problemy strategicznej obrony RP	13
2. Problemy lokalnych konfliktów zbrojnych	18
3. Operacje ekspedycyjne	24
STRATEGIA WOJSKOWA PRZEŁOMU XX I XXI WIEKU	25
IV. CECHY STRATEGII MILITARNEJ POLSKI	27
V. KIERUNKI ROZWOJU SIŁ ZBRONNYCH	29

SPIS TREŚCI

strona

I. STAN I ZADANIA STRATEGII MILITARNEJ RP	3
II. CZYNNIKI WPŁYWAJĄCE NA KSZTAŁT STRATEGII MILITARNEJ RP	5
1. Strategiczne cele polityczne Polski	6
2. Strategiczne cele militarne Polski	7
3. Możliwe kierunki rozwoju polityki bezpieczeństwa RP /wnioski z oceny/	8
4. Zagrożenia militarne bezpieczeństwa RP /wnioski z oceny/	10
III. MOŻLIWOŚCI REALIZACJI CELÓW POLITYCZNYCH I CELÓW MILITARNYCH	13
1. Problemy strategicznej obrony RP	13
2. Problemy lokalnych konfliktów zbrojnych ..	18
3. Operacje ekspedycyjne	24
4. Problemy rozwinięcia systemu obronnego, strategicznego rozwinięcia sił zbrojnych..	26
IV. CECHY STRATEGII MILITARNEJ POLSKI	28
V. KIERUNKI ROZWOJU SIŁ ZBROJNYCH	29

AKADEMIA OBRONY I PRZEMISŁU OBRONNYM

gen.bryg.dr Bolesław BALCEROWICZ

WYDZIAŁ STRATEGICZNO-OBRONNY

Prace nr 11

PROJEKT STRATEGICZNY MODEL SYSTEMU OBRONNEGO RP

"KIERUNKI"

STRATEGIA WYKONAWCZA PRZEMISŁU OBRONNYM

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ

WYDZIAŁ STRATEGICZNO-OBRONNY

Załącznik nr 7.

PERSPEKTYWICZNY MODEL SYSTEMU OBRONNEGO RP

"KIERUNKI"

WOJSKOWO-GEOGRAFICZNA OCENA TERYTORIUM RP

ORAZ PRZYLEGŁYCH DO NIEJ OBSZARÓW

/DOGODNE KIERUNKI UDERZEN ORAZ REJONY OBRONY/

SPIS TRESCI

Strona

WSTĘP	4
Rozdział 1. WOJSKOWO-GEOGRAFICZNA CHARAKTERYSTYKA TERENU W PASIE PRZYGRANICZNYM	5
1.1. Teren wzdłuż granicy zachodniej	5
1.1.1. Charakterystyka granicy państwowej	5
1.1.2. Charakterystyka terenu	5
1.1.3. Wnioski	13
1.2. Teren wzdłuż granicy wschodniej	14
1.2.1. Charakterystyka granicy państwowej	14
1.2.2. Charakterystyka terenu	16
1.2.3. Wnioski	24
1.3. Teren wzdłuż granicy południowej	26
1.3.1. Charakterystyka granicy państwowej	26
1.3.2. Charakterystyka terenu	27
1.3.3. Wnioski	34
Rozdział 2. MATEMATYCZNA OCENA TERENU W PASIE PRZYGRANICZNYM.....	36
2.1. Wojskowo-geograficzne kryteria oceny kierunków uderzeń.....	38
2.2. Wojskowo-geograficzne kryteria oceny rejonów obrony	47
2.3. Wstępna analiza porównawcza	56
WNIOSKI KONCOWE	76
ZAŁĄCZNIKI	83

Zespół autorski:

płk prof.dr hab. Julian SKRZYP

płk dr inż. Stanisław STAŃCZUK

mgr Ewa DZIEWICKA-JANICKA - adiustacja

WYDZIAŁ STRATEGICZNO-OBRONNY

Załącznik nr 8

1. SPORÓDNIANIE PROBLEMU I ODPowiedzi ...

2. METODA ANALITYCZNA ...

2.1. Określenie wymiarów ...

2.2. Określenie wartości ...

2.3. Agregacja /Integracja/ ...

3. METODY TAKSONOMICZNE ...

3.1. Ogólne zasady ...

3.2. Problem wag ...

3.3. Podsumowanie ...

3.4. PERSPEKTYWICZNY MODEL SYSTEMU OBRONNEGO RP

3.5. Wybrane elementy "KIERUNKI"

3.6. Schemat ...

3.7. ...

3.8. ...

4. METODYKA WARTOŚCIOWANIA MODELI SZ I JEJ ZASTOSOWANIE DO NAJKORZYSTNIEJSZEGO WYBORU WARIANTU MODELU SZ RP

4.1. ...

4.2. ...

4.2.1. ...

4.2.2. ...

4.3. ...

4.4. ...

4.5. ...

5. ...

6. ...

SPIS TREŚCI

Strona

Wstęp	1
1. SFORMUŁOWANIE PROBLEMU BADAWCZEGO.....	2
2. METODA ANALITYCZNA	12
2.1. Określanie wymiarów i ich wag	12
2.2. Określanie wartości wymiarów	19
2.3. Agregacja /integracja/ wymiarów	19
3. METODY TAKSONOMICZNE	23
3.1. Ogólne zasady doboru cech	25
3.2. Problem wag diagnostycznych	28
3.3. Porównywalność cech diagnostycznych	30
3.4. Rodzaje miar podobieństwa	31
3.5. Wybrane metody taksonomiczne	36
3.6. Schemat postępowania dla porządkowania	38
3.7. Przykład zastosowania	45
3.8. Uwagi końcowe	50
4. PODEJMOWANIE DECYZJI W WARUNKACH RYZYKA	51
4.1. Wartościowanie wyników decyzji	52
4.2. Procesy decyzyjne - akt wyboru	54
4.2.1. Metoda SEU	55
4.2.2. Metoda K - E	56
4.3. Schemat postępowania dla metody SEU	57
4.4. Przykład zastosowania metody SEU	60
4.5. Uwagi końcowe	64
5. PODEJMOWANIE DECYZJI W WARUNKACH NIEPEWNOŚCI	65
6. PODSUMOWANIE	69

Zespół autorski:

plk prof.dr hab. inż. Roman KULCZYCKI

plk dr inż. Jerzy GOGOLEWSKI

mjr mgr inż. Janusz WOCIAL

mgr Ewa DZIEWICKA-JANICKA - adiustacja

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ

2. WYDZIAŁ STRATEGICZNO-OBRONNY	
3. POTENCJAŁ	
3.1. Zasada wyznaczenia	5
3.2. Potencjał sił zbrojnych państw	7
4. METODA SZACOWANIA WIELKOŚCI SIŁ ZBRONYCH	7
4.1. Ogólna charakterystyka metody	8
4.2. Uwarunkowania wewnętrzne	11
4.3. Uwarunkowania zewnętrzne	17
PERSPEKTYWICZNY MODEL SYSTEMU OBRONNEGO RP	22
5. SZACOWANIE WIELKOŚCI "KIERUNKI"	24
5.1. Oszacowanie wielkości sił zbrojnych w oparciu o uwarunkowania wewnętrzne	24
METODA I JEJ ZASTOSOWANIE DO OKREŚLANIA WIELKOŚCI SZ NA POZIOMIE NIEZBĘDNEJ WYSTARCZALNOŚCI	29
5.2. Oszacowanie niezbędnej wielkości sił zbrojnych RP	34

Załącznik nr 9

	strona
1. WPROWADZENIE	2
2. SIŁY ZBROJNE I ICH OTOCZENIE	3
3. POTENCJAŁ RAŻENIA SIŁ ZBROJNYCH	5
3.1. Zasada wyznaczania	5
3.2. Potencjał rażenia sił zbrojnych wybranych państw	7
4. METODA SZACOWANIA WIELKOŚCI SIŁ ZBROJNYCH	7
4.1. Ogólna charakterystyka metody	8
4.2. Uwarunkowania wewnętrzne	11
4.3. Uwarunkowania zewnętrzne	17
4.4. Szacowanie wielkości sił zbrojnych	22
5. SZACOWANIE NIEZBĘDNEJ WIELKOŚCI SIŁ ZBROJNYCH RP	24
5.1. Oszacowanie wielkości sił zbrojnych w oparciu o uwarunkowania wewnętrzne	24
5.2. Oszacowanie wielkości sił zbrojnych w oparciu o uwarunkowania zewnętrzne.....	29
5.3. Oszacowanie niezbędnej wielkości sił zbrojnych RP	34

- 88 -

Zespół autorski:

plk prof.dr hab.inż. Roman KULCZYCKI

plk dr inż. Jerzy GOGOLEWSKI

mjr mgr inż. Janusz WOCIAL

mgr Ewa DZIEWICKA-JANICKA - adiustacja

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ

SPIS TREŚCI

Strona

WYDZIAŁ STRATEGICZNO-OBRONNY

WSTĘP	3
I. SYSTEM OBRONY II RZECZYPOSPOLITEJ	4
II. KIEROWANIE SIŁAMI ZBRONNYMI STANOWIENIOWYMI CZONYCH W RAMACH SYSTEMU OBRONNEGO PAŃSTWA	7
III. KIEROWANIE SIŁAMI ZBRONNYMI NIEMIEC W RAMACH SYSTEMU OBRONNEGO PAŃSTWA	8
IV. KIEROWANIE SIŁAMI ZBRONNYMI FRANCJI W RAMACH SYSTEMU OBRONNEGO PAŃSTWA	11
V. KIEROWANIE SIŁAMI ZBRONNYMI WIELKIEJ BRYTANII PERSPEKTYWICZNY MODEL SYSTEMU OBRONNEGO RP	13
VI. KIEROWANIE SIŁAMI ZBRONNYMI ZSRODCAMI W RAMACH SYSTEMU OBRONNEGO PAŃSTWA	15

Załącznik nr 10

SYSTEMY OBRONNE WYBRANYCH PAŃSTW

BIBLIOGRAFIA	16
ANEKSY	17
1. Struktura naczelnych władz wojskowych w Polsce 1918-1939	18
2. Władze naczelne sił zbrojnych Stanów Zjed- noczonych	20
3. Organizacja władz naczelnych sił zbrojnych Niemiec	21
4. Organizacja władz naczelnych brytyjskich sił zbrojnych	22
5. Organizacja władz naczelnych sił zbrojnych Francji	23
6. Organizacja władz naczelnych sił zbrojnych Szwajcarii	24

SPIS TREŚCI

Strona

WSTĘP	3
I. SYSTEM OBRONY II RZECZYPOSPOLITEJ	4
II. KIEROWANIE SIŁAMI ZBROJNYMI STANÓW ZJEDNO- CZONYCH W RAMACH SYSTEMU OBRONNEGO PAŃSTWA	7
III. KIEROWANIE SIŁAMI ZBROJNYMI NIEMIEC W RA- MACH SYSTEMU OBRONNEGO PAŃSTWA	9
IV. KIEROWANIE SIŁAMI ZBROJNYMI FRANCJI W RA- MACH SYSTEMU OBRONNEGO PAŃSTWA	11
V. KIEROWANIE SIŁAMI ZBROJNYMI WIELKIEJ BRY- TANII W RAMACH SYSTEMU OBRONNEGO PAŃSTWA..	13
VI. KIEROWANIE SIŁAMI ZBROJNYMI SZWAJCARII W RAMACH SYSTEMU OBRONNEGO PAŃSTWA	15
ZAKOŃCZENIE	16
BIBLIOGRAFIA	18
ANEKSY	19
1. Struktura naczelnych władz wojskowych w Polsce 1936-1939	19
2. Władze naczelnie sił zbrojnych Stanów Zjed- noczonych	20
3. Organizacja władz naczelnych sił zbrojnych Niemiec	21
4. Organizacja władz naczelnych brytyjskich sił zbrojnych	22
5. Organizacja władz naczelnych sił zbrojnych Francji	23
6. Organizacja władz naczelnych sił zbrojnych Szwajcarii	24

- 99 -

Opracował : kpt. mgr Krzysztof KAWCZYŃSKI

mgr Ewa DZIEWICKA-JANICKA - adiustacja

WYDZIAŁ STRATEGICZNO-OBRONNY

1. Konwersja - rozumienie pojęcia.

Załącznik nr .11

2. Przemysł - podstawowy czynnik tworzenia potencjału obronnego.

3. Naturalne czynniki rozwoju przemysłu.

4. Ekonomiczne czynniki rozwoju przemysłu.

5. Społeczne czynniki rozwoju przemysłu.

6. Przemysł obronny.

PERSPEKTYWICZNY MODEL SYSTEMU OBRONNEGO RP

"KIERUNKI"

8. Realizacja zadań w warunkach zmian strukturalnych i własnościowych w przemyśle.

KONWERSJA PRZEMYSŁU

DOKUMENTACJA PROJEKTOWANIA

załącznik 12-23

1. Konwersja - rozumienie pojęcia.
2. Przemysł - podstawowy czynnik tworzenia potencjału obronnego.
3. Naturalne czynniki rozwoju przemysłu.
4. Ekonomiczne czynniki rozwoju przemysłu.
5. Społeczne czynniki rozwoju przemysłu.
6. Przemysł obronny.
7. Techniczne czynniki rozwoju przemysłu.
8. Realizacja zadań obronnych w warunkach zmian strukturalnych i własnościowych w przemyśle.

Opracował płk prof.dr hab. Tadeusz KAMIŃSKI

DOKUMENTACJA PROJEKTOWANIA

załącznik 12-23

- Z 12 Moduł kierowania
- Z 13 Moduł dowodzenia SZ
- Z 14 Moduł wojsk lądowych
- Z 15 Moduł wojsk lotniczych i OP
- Z 16 Moduł marynarki wojennej RP
- Z 17 Moduł obrony regionalnej
- Z 18 Moduł sił szybkiego reagowania
- Z 19 Moduł mobilizacji
- Z 20 Moduł logistyki
- Z 21 Moduł nauki i szkolnictwa wojskowego
- Z 22 Moduł obrony cywilnej RP
- Z 23 Moduł gospodarki obronnej RP

A K A D E M I A O B R O N Y N A R O D O W E J

WYDZIAŁ STRATEGICZNO-OBRONNY

WPROWADZENIE

1. PRAWNE ASPEKTY KIEROWANIA OBRONĄ NARODOWĄ Załącznik nr ..12

2. CHARAKTERYSTYKA OGÓLNA SYSTEMU KIEROWANIA

3. MODEL KONCEPTUALNY KIEROWANIA OBRONĄ NARODOWĄ

3.1. Zakres i zakresy

3.2. Struktura organizacyjna

3.3. Struktura funkcjonalna

4. PERSPEKTYWICZNY MODEL SYSTEMU OBRONNEGO RP

4.1. Zakres i zakresy "KIERUNKI"

4.2. Struktura organizacyjna

4.3. Struktura funkcjonalna

MODUŁ KIEROWANIA

ZAMÓWIENIE

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ
SPIS TREŚCI

WPROWADZENIE

1. PRAWNE ASPEKTY KIEROWANIA OBRONNOŚCIĄ
2. CHARAKTERYSTYKA OGÓLNA SYSTEMU KIEROWANIA
3. MODEL KONCEPTUALNY KIEROWANIA OBRONĄ MILITARNĄ
 - 3.1. Założenia ogólne
 - 3.2. Struktura organizacyjna
 - 3.3. Struktura funkcjonalna
4. MODEL KONCEPTUALNY KIEROWANIA OBRONĄ POZAMILITARNĄ
 - 4.1. Założenia ogólne
 - 4.2. Struktura organizacyjna
 - 4.3. Struktura funkcjonalna

ZAKOŃCZENIE

Zespół autorski:

plk doc.dr hab. Marian KOWALEWSKI

mjr mgr Krzysztof TERESIAK

mgr Ewa DZIEWICKA-JANICKA - adiustacja

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ

WYDZIAŁ STRATEGICZNO-OBRONNY

I. CENTRALNE ORGANA DOWODZENIA SIŁAMI ZBRONNymi

1.1. Struktura organizacyjna Sztabu Głównego /Generalnego WP/..... Załącznik nr 13

1.2. Funkcjonowanie Sztabu Głównego /Generalnego WP/ w czasie pokoju, wojny i wojny

II. ORGANA DOWODZENIA SEKTORA OPERACYJNEGO

2.1. Struktura organizacyjna i funkcjonowanie Dowództwa Okręgu - Korpusu

2.2. Struktura organizacyjna i funkcjonowanie Dowództwa Sił Powietrznych i Obrony Powietrznej

PERSPEKTYWICZNY MODEL SYSTEMU OBRONNEGO RP

"KIERUNKI"

III. SYSTEM STANOWISK DOWODZENIA

MODUŁ DOWODZENIA

ZALĄCZNIKI:

Nr 1 - Struktura organizacyjna sztabu wojennego MOiW.

Nr 2 - Struktura organizacyjna Dowództwa Okręgu-Korpusu.

Nr 3 - Struktura organizacyjna Dowództwa Sił WP.

Nr 4 - Struktura organizacyjna Dowództwa MO.

Nr 5 - System stanowisk dowodzenia w SZ.

WSTĘP - OGÓLNE ZAŁOŻENIA FUNKCJONOWANIA SYSTEMU DOWODZENIA SIŁAMI ZBROJNYMI	3
I. CENTRALNE ORGANA DOWODZENIA SIŁAMI ZBROJNYMI	5
1.1. Struktura organizacyjna Sztabu Głównego /Generalnego WP/.....	
1.2. Funkcjonowanie Sztabu Głównego /Generalnego/ WP w czasie pokoju, zagrożenia wojennego i wojny	
II. ORGANA DOWODZENIA SZCZEBLA OPERACYJNEGO.....	10
2.1. Struktura organizacyjna i funkcjonowanie Dowództwa Okręgu - Korpusu	
2.2. Struktura organizacyjna i funkcjonowanie Dowództwa Sił Powietrznych i Obrony Powietrznej.....	
2.3. Struktura organizacyjna i funkcjonowanie Dowództwa Marynarki Wojennej	
III. SYSTEM STANOWISK DOWODZENIA	18
ZAŁĄCZNIKI:	
Nr 1 - Struktura organizacyjna pionu wojskowego MSWoj.	
Nr 2 - Struktura organizacyjna Dowództwa Okręgu-Korpusu.	
Nr 3 - Struktura organizacyjna Dowództwa SPiOP.	
Nr 4 - Struktura organizacyjna Dowództwa MW.	
Nr 5 - System stanowisk Dowodzenia w SZ.	

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ

WYDZIAŁ STRATEGICZNO-OBRONNY.

WSTĘP

- I. WOJSKA LĄDOWE W SYSTEMIE OBRONY
- 1.1. Zadania
- 1.2. Ogólne zasady wykorzystania

Załącznik nr 14 ...

II. ANALIZA ISTNIEJĄCEGO PODZIAŁU WOJSK LĄDOWYCH

- 2.1. Struktura organizacyjno-funkcyjna wojsk lądowych i stan ich uzbrojenia
- 2.2. Wyposażenie wojsk lądowych

PERSPEKTYWICZNY MODEL SYSTEMU OBRONNEGO RP
"KIERUNKI"

III. PERSPEKTYWICZNY MODUŁ WOJSK LĄDOWYCH

- 3.1. Struktura organizacyjna i systemy uzbrojenia wojsk lądowych
- 3.2. Wyposażenie wojsk lądowych w środki walki
- 3.3. Dywersyfikacja wojsk lądowych
- 3.4. Zagadnienia lądowej obrony wzdłuż i obok granicy państwa

ZALĄCZNIKI

- 1. Struktura organizacyjna wojsk lądowych
- 2. Struktura organizacyjna, uzbrojenie i stan osobowy KM
- 3. Struktura organizacyjna, uzbrojenie i stan osobowy DZ
- 4. Struktura organizacyjna, uzbrojenie i stan osobowy ps
- 5. Struktura organizacyjna, uzbrojenie i stan osobowy 3P
- 6. Struktura organizacyjna, uzbrojenie i stan osobowy

SPIS TRESCI

WSTĘP	3
I. WOJSKA LĄDOWE W SYSTEMIE SIŁ ZBROJNYCH RP	5
1.1. Zadania wojsk lądowych	5
1.2. Ogólne zasady wykorzystania wojsk lądowych ..	5
II. ANALIZA ISTNIEJĄCEGO MODELU WOJSK LĄDOWYCH	8
2.1. Struktura organizacyjno-funkcjonalna wojsk lądowych i stan ilościowo-jakościowy systemów uzbrojenia	8
2.2. Kryteria oceny modelu wojsk lądowych	9
2.3. Słabości modelu wojsk lądowych zaproponowane- go przez Sztab Generalny WP	13
III. PERPEKTYWICZNY MODEL WOJSK LĄDOWYCH	14
3.1. Struktura organizacyjna i systemy uzbrojenia wojsk lądowych	14
3.2. Wyposażenie wojsk lądowych w środki walki ...	18
3.3. Dyslokacja wojsk lądowych	19
3.4. Zagadnienie lądowej obrony wybrzeża i obrony południowej granicy państwa /gór/	19

ZALĄCZNIKI

1. Struktura organizacyjna wojsk lądowych
2. Struktura organizacyjna, uzbrojenie i stan osobowy KWL
3. Struktura organizacyjna, uzbrojenie i stan osobowy DZ
4. Struktura organizacyjna, uzbrojenie i stan osobowy pz
5. Struktura organizacyjna, uzbrojenie i stan osobowy BZ
6. Struktura organizacyjna, uzbrojenie i stan osobowy BP

Zespół autorski:

Plk dr hab. Ryszard WRÓBLEWSKI

Ppłk dr hab. Marian KOWALEWSKI

Ppłk dypl.inż. Andrzej KASPRZEWSKI

Kpt. dypl.inż. Waldemar KUTLER

Kpt. dypl.inż. Andrzej BUJAK

mgr Ewa DZIEWICKA-JANICKA - adiustacja

A K A D E M I A O B R O N Y N A R O D O W E J

WYDZIAŁ STRATEGICZNO-OBRONNY

Załącznik nr .15

PERSPEKTYWICZNY MODEL SYSTEMU OBRONNEGO RP
"KIERUNKI"

MODUŁ WOJSK LOTNICZYCH I OP

WARSZAWA 1992r.

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ
SPIS TREŚCI

	Str.
WSTEP	3
1. SIŁY POWIETRZNE W SYSTEMIE OBRONY RP	5
1.1. Ogólne zasady wykorzystywania sił powietrz- nych i OP	6
1.2. Zadania sił powietrznych	9
1.3. Zadania sił obrony powietrznej	12
2. ANALIZA ISTNIEJĄCEGO MODELU WOJSK LOTNICZYCH I OBRO- NY POWIETRZNEJ	14
2.1. Struktura organizacyjna wojsk lotniczych i obrony powietrznej	14
2.2. Stan ilościowo-jakościowy systemów uzbrojenia sił powietrznych	19
2.3. Bazowanie i infrastruktura sił powietrznych	20
2.4. Stan ilościowo-jakościowy systemów uzbrojenia sił obrony powietrznej oraz ich dyslokacja	24
3. PERSPEKTYWICZNA STRUKTURA SIŁ POWIETRZNYCH	32
3.1. Struktura organizacyjna i uzbrojenie lotnictwa	36
3.2. Struktura organizacyjna i uzbrojenie sił obrony powietrznej	45
3.3. Logistyka sił powietrznych	50
3.4. Dowodzenie siłami powietrznymi	53

Zespół autorski:

plk pil.prof.dr hab. Wacław ŚWIĄTNICKI

plk pil.dr Roman SZYMAŃSKI

pplk dr Andrzej BOBKOWSKI

Zespół konsultantów:

plk pil.prof.dr hab. Eugeniusz ZABŁOCKI

plk dr hab. Bogdan ZDRODOWSKI

plk dr hab. Wojciech MICHALAK

plk dypl.pil. Ryszard OLSZEWSKI

mgr Ewa DZIEWICKA-JANICKA - adiustacja

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ

WYDZIAŁ STRATEGICZNO-OBRONNY

1. MARYNARKA WOJENNA W SYSTEMIE OBRONY PAŃSTWA	
1.1. Ogólne zasady wykształcania i szkolenia kadry	
1.2. Zadania MW RP	
2. ANALIZA ISTNIĄCEGO MODELU MW	18
2.1. Struktura organizacyjna	18
2.2. Stan ilościowo-jakościowy systemu	23
2.3. Dostawy i infrastruktura	23
3. PERSPEKTYWICZNY MODEL SYSTEMU OBRONNEGO RP	30
3.1. Struktura organizacyjno-funkcyjna MW RP	35
3.2. System dowodzenia RP	42
3.3. Ubrojenie	49
3.4. Logistyka MW RP	54

Załącznik nr 16

PERSPEKTYWICZNY MODEL SYSTEMU OBRONNEGO RP

"KIERUNKI"

MODUŁ MARYNARKI WOJENNEJ

S P I S T R E Ś C I

strona

1. MARYNARKA WOJENNA W SYSTEMIE OBRONNYM PAŃSTWA	2
1.1. Ogólne zasady wykorzystania MW RP.....	2
1.2. Zadania MW RP	6
2. ANALIZA ISTNIEJĄCEGO MODELU MW	18
2.1. Struktura organizacyjna	18
2.2. Stan ilościowo-jakościowy systemów uzbrojenia	23
2.3. Bazowanie i infrastruktura sił MW	33
3. PERSPEKTYWICZNY MODEL MW RP	36
3.1. Struktura organizacyjno-funkcjonalna MW RP	36
3.2. System dowodzenia MW RP	42
3.3. Uzbrojenie	49
3.4. Logistyka MW RP	64

AKADEMIA OBRONY I NAJWYŻSZA SZKOŁA WARSZAWSKA

Zespół autorski:

kmdr dr Andrzej MAKOWSKI

kmdr por.dypl. Tadeusz WOŹNICKI

kmdr ppor.dypl. Adam SZULCZEWSKI

kpt. mar.dr Marek ILNICKI

kpt.mar.dypl. Leon IWASZKO

PERSPEKTYWICZNY MODEL SYSTEMU OBRONNEGO RP

"KIERUNKI"

MODEL MANTYBKI WOLNIEJ

WYDZIAŁ STRATEGICZNO-OBRONNY

Załącznik nr 17.

I. OBRONA REGIONALNA / TERYTORIALNA

1.1. Miejsce i rola obrony regionalnej / terytorialnej w systemie obrony państwa

1.2. Cel i zakres obrony regionalnej / terytorialnej

1.3. Podstawowe wyzwy i zadania obrony regionalnej / terytorialnej

II. STRUKTURALNO-FUNKCYJNY MODEL SYSTEMU OBRONNEGO RP

2.1. "KIERUNKI"

2.2. Struktura wojsk obrony regionalnej / terytorialnej

MODUŁ OBRONY REGIONALNEJ / TERYTORIALNEJ

2.1.1. Skład i organizacja wojsk obrony regionalnej / terytorialnej

2.2.1. Zadania i organizacja wojsk obrony regionalnej / terytorialnej

2.2.2. Zadania i organizacja wojsk obrony regionalnej / terytorialnej

2.3. Organizacja dowodzenia

III. FUNKCJONOWANIE OBRONY REGIONALNEJ / TERYTORIALNEJ

3.1. Właściwości bojowe wojsk obrony regionalnej / terytorialnej

3.2. Ogólne zasady bojowego wykorzystania wojsk obrony regionalnej / terytorialnej

3.3. Właściwości wykorzystania wojsk obrony regionalnej / terytorialnej w działaniach bojowych wojsk operacyjnych

3.4. Właściwości organizacji i prowadzenia samodzielnych działań przez siły obrony regionalnej / terytorialnej

S P I S T R E Ś C I

	strona
WSTĘP	5
I. OBRONA REGIONALNA /TERYTORYALNA/ W SYSTEMIE OBRONNYM PAŃSTWA	9
1.1. Miejsce i rola obrony regionalnej /tery- torialnej/ w systemie obronnym państwa	9
2.2. Cel i zadania obrony regionalnej /tery- torialnej/	14
3.3. Podstawowe wymogi tworzenia obrony regio- nalnej /terytorialnej/	18
II. STRUKTURA OBRONY REGIONALNEJ /TERYTORYALNEJ/ ..	21
2.1. Struktura systemu obrony regionalnej /tery- torialnej/	21
2.2. Struktura wojsk obrony regionalnej /tery- torialnej/	23
2. 2.1. Siły obrony regionalnej	24
2. 2.2. Masowa terytorialna formacja zbrojna ...	27
3. Organizacja dowodzenia	31
III. FUNKCJONOWANIE OBRONY REGIONALNEJ /TERY- TORIALNEJ/	36
3.1. Właściwości bojowe wojsk obrony regionalnej /terytorialnej/	36
3.2. Ogólne zasady bojowego wykorzystania wojsk obrony regionalnej /terytorialnej/	37
3.3. Właściwości wykorzystania wojsk obrony regionalnej /terytorialnej/ w działaniach bojowych wojsk operacyjnych	37
3.4. Właściwości organizacji i prowadzenia samo- dzielnych działań przez siły obrony regio- nalnej /terytorialnej/	42

- 107 -

AKADEMIA
ORNOY
KARDOVSKA

Zespół autorski:

płk dr hab. Józef MARCZAK

płk dr Wacław SKOBEL

płk dypl. Eugeniusz LEWIŃSKI

kpt.dypl. Krzysztof GAŚIOREK

mgr Ewa DZIEWICKA-JANICKA - adiustacja

IV. PODSTAWOWE ZAŁOŻENIA SZKOLENIA SIŁ OBRONY REGIONALNEJ /TERYTORIALNEJ/	49
ZAKOŃCZENIE	51
BIBLIOGRAFIA	52

WYKAZ ZAŁĄCZNIKÓW:

1. Istota obrony państwa.
2. Obrona regionalna /terytorialna/ w systemie obronnym Polski.
3. Alternatywy użycia sił zbrojnych do obrony Polski.
4. Masowa terytorialna formacja zbrojna w systemie obrony RP.
5. Struktura siły obronnej Polski. Okresy funkcjonowania siły obronnej w polityce bezpieczeństwa narodowego RP.
6. Zadania obrony regionalnej /terytorialnej/.
7. Podstawowe zadania obrony regionalnej /terytorialnej/.
8. Zadania sił obrony terytorialnej wybranych państw europejskich.
9. Ogólna struktura systemu obrony regionalnej /terytorialnej/.
10. Model przestrzenny systemu obrony regionalnej /ograniczonej formacji zbrojnej/.
11. Organizacja brygady obrony regionalnej /BOrE/.
12. Organizacja pułku obrony regionalnej /pOrE/.
13. Organizacja batalionu obrony regionalnej /bOrE/.
14. Obrona terytorialna Szwecji.
15. Relacje między liczbą ludności, powierzchnią państw i stanem sił OT /OrE/.
16. Zestawienie porównawcze sił zbrojnych.
17. Tworzenie siły obronnej.
18. Zawczasu przygotowany do alarmowego uruchomienia operacyjny system zapór i niszczeń.
19. Model przestrzenny systemu obrony terytorialnej /masowej formacji zbrojnej/.

20. Struktura dowodzenia obroną regionalną /terytorialną/ - wariant 1.
21. Struktura dowodzenia masową formacją obrony terytorialnej.
22. Struktura dowodzenia obroną regionalną /terytorialną/ - wariant 2.
23. Dowodzenie i współdziałanie wojsk operacyjnych i obrony terytorialnej RFN.
24. Struktura dowodzenia obroną regionalną /terytorialną/ - wariant 3.

PERSPETYWICZNY MODEL SYSTEMU OBRONY RP

* KIERUNKI *

MODEL SIŁ SZYBKIEGO REAGOWANIA

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ

WYDZIAŁ STRATEGICZNO-OBRONNY

WSTĘP

I. NIEZBĘDNE ROLA I FUNKCJE SIŁ SZYBKIEGO REAGOWANIA
W SYSTEMIE OBRONY PAŃSTWA I SZ RP **Załącznik nr 18**

II. UDZIAŁ SIŁ SZYBKIEGO REAGOWANIA W REALIZACJI
POLITYCZNO-MILITARNYCH I INNYCH ZADAŃ PAŃSTWA

III. WARUNKI I ZASADY DZIAŁANIA OSR.....

IV. MODEL SIŁ SZYBKIEGO REAGOWANIA

4.1. Wielkość i skład

4.2. Struktura organizacyjna

4.3. Wyposażenie i uzbrojenie

4.4. Dyslokacja i operacyjna przygotowania rejonów
działań

4.5. Organizacja

4.6. Współdziałanie z rodzajami SZ RP

PERSPEKTYWICZNY MODEL SYSTEMU OBRONNEGO RP
" KIERUNKI "

V. OGÓLNE SPOSOBY REALIZACJI TYPOWYCH ZADAŃ PRZEZ
SIŁY SZYBKIEGO REAGOWANIA

ZAKOŃCZENIE

MODUŁ SIŁ SZYBKIEGO REAGOWANIA

SPIS TREŚCI

strona

WSTĘP	
I. MIEJSCE, ROLA I FUNKCJE SIŁ SZYBKIEGO REAGOWANIA W SYSTEMIE OBRONY PAŃSTWA I SZ RP	
II. UDZIAŁ SIŁ SZYBKIEGO REAGOWANIA W REALIZACJI POLITYCZNO-MILITARNYCH I INNYCH ZADAŃ PAŃSTWA..	
III. WARUNKI I ZASADY DZIAŁANIA SSR.....	
IV. MODEL SIŁ SZYBKIEGO REAGOWANIA	
4.1. Wielkość i skład	
4.2. Struktura organizacyjna	
4.3. Wyposażenie i uzbrojenie	
4.4. Dyslokacja i operacyjne przygotowanie rejonów działań	
4.5. Organizacja dowodzenia	
4.6. Współdziałanie z rodzajami SZ RP	
V. OGÓLNE SPOSOBY REALIZACJI TYPOWYCH ZADAŃ PRZEZ SIŁY SZYBKIEGO REAGOWANIA	
ZAKOŃCZENIE	

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ

WSTĘP	4
WYDZIAŁ STRATEGICZNO-OBRONNY	
I. MOBILIZACJA W SYSTEMIE OBRONY PAŃSTWA	6
1. 1. Pojęcia mobilizacji w systemie obrony państwa	6
1. 2. Planowanie i realizacja przygotowania i ewakuacji	7
1. 3. Wypracowanie planu mobilizacji gospodarczej	16
1. 4. Planowanie i realizacja dostaw dla sił zbrojnych na podstawie planu mobilizacji gospodarczej	22
II. PERSPEKTYWICZNY MODEL SYSTEMU OBRONNEGO RP	30
2. 1. Podstawy teorii mobilizacji państwa	30
2. 2. Charakterystyka problemów wchodzących w skład struktury mobilizacji	35
MODUŁ MOBILIZACJI	
III. FUNKCJONOWANIE MOBILIZACJI SIŁ ZBROJNYCH W SYSTEMIE OBRONY PAŃSTWA	40
3. 1. Charakterystyka i skład sił zbrojnych w aspekcie mobilizacji	40
3. 2. Założenia do przygotowania i prowadzenia mobilizacji sił zbrojnych	52
3. 3. Zabezpieczenie materiałowo-techniczne mobilizacyjnego rozwoju sił zbrojnych przez jednostki organizacyjne gospodarki narodowej	56
3. 4. Zasilanie sił zbrojnych stanem osobowym w toku prowadzenia działań bojowych	63
IV. PODSTAWY TALENTOWANIA SZKOLENIA REZERW OSOBOWYCH	70

SPIS TREŚCI

	strona
WSTĘP	4
I. MOBILIZACJA W SYSTEMIE OBRONY PAŃSTWA	6
1. 1. Pojęcie mobilizacji w systemie obrony państwa ...	6
1. 2. Planowanie i realizacja przygotowań gospodarczo- obronnych	7
1. 3. Wypracowanie planu mobilizacji gospodarczej	16
1. 4. Planowanie i realizacja dostaw dla sił zbrojnych na podstawie planu mobilizacji gospodarczej	22
II. STRUKTURA MOBILIZACJI PAŃSTWA	33
2. 1. Podstawy tworzenia struktury mobilizacji państwa	33
2. 2. Charakterystyka problemów wchodzących w skład struktury mobilizacji państwa	35
III. FUNKCJONOWANIE MOBILIZACJI SIŁ ZBROJNYCH W SYSTEMIE OBRONY PAŃSTWA	45
3. 1. Charakterystyka i skład sił zbrojnych w aspekcie mobilizacji	45
3. 2. Założenia do przygotowania i prowadzenia mobilizacji sił zbrojnych	52
3. 3. Zabezpieczenie materiałowo-techniczne mobili- zacyjnego rozwinięcia sił zbrojnych przez jednostki organizacyjne gospodarki narodowej	56
3. 4. Zasilanie sił zbrojnych stanem osobowym w toku prowadzenia działań bojowych	63
IV. PODSTAWOWE ZAŁOŻENIA SZKOLENIA REZERW OSOBOWYCH NA POTRZEBY MOBILIZACYJNE I WOJENNE SIŁ ZBROJNYCH..	70
4.1. Przygotowanie rezerw kadrowych /oficerskich/ na potrzeby mobilizacyjne	71

Zespół autorski:

plk doc.dr hab. Jan WOJNAROWSKI

plk dypl. Leon WDOWSKI

pplk dypl. Henryk GETKA

pplk dypl. Waldemar GÓRECKI

kmdr ppor. mgr Bronisław CHLIPALA

mjr dr Maciej ŁUCZAK

mgr Ewa DZIEWICKA-JANUČKA - adiustacja

4.2. Przygotowanie podoficerów i szeregowych na potrzeby mobilizacyjne i wojenne	74
ZAKOŃCZENIE	82
ZAŁĄCZNIKI:	85
1. Problemy mobilizacji państwa.	
2. Przechodzenie sił zbrojnych ze struktury "P" na "W".	
3. Kolejność mobilizacyjnego i operacyjnego rozwijania sił zbrojnych.	
4. Podział obszaru kraju na rejonowe sztaby wojskowe /RSzW/.	
5. Mapa proponowanej dyslokacji wojsk i ich składu organizacyjnego.	
6. Uzupełnianie sił zbrojnych w toku prowadzonych działań bojowych.	
7. Model sił zbrojnych.	

A K A D E M I A O B R O N Y N A R O D O W E J

WYDZIAŁ STRATEGICZNO-OBRONNY

Załącznik nr 20
...

PERSPEKTYWICZNY MODEL SYSTEMU OBRONNEGO RP

"KIERUNKI"

MODUŁ LOGISTYKI

WARSZAWA 1992r.

S p i s t r e ś c i

W p r o w a d z e n i e	3
I. LOGISTYKA W SYSTEMIE OBRONNYM PANSTWA	6
1.1. Istota, cel, funkcje i zadania logistyki	6
1.2. Miejsce logistyki w systemie obronnym państwa	9
II. STRUKTURA MODUŁU LOGISTYKI W SYSTEMIE OBRONNYM PANSTWA	14
2.1. Założenia przyjęte w proponowanym modelu i ich uzasadnienie	14
2.2. Organa kierowania logistyką i ogniwa wykonawcze	17
III. FUNKCJONOWANIE MODUŁU LOGISTYKI W SYSTEMIE OBRONNYM PANSTWA	22
3.1. Zasady funkcjonowania proponowanego modułu logistyki	22
3.2. Funkcjonowanie systemu zaopatrzenia materiałowo-technicznego ...	26
3.3. Funkcjonowanie systemu eksploatacji techniki wojskowej	42
3.4. Funkcjonowanie systemu transportowego	58
3.5. Mobilizacyjne przygotowanie gospodarki narodowej do zadań logistycznych	70
IV. OKRESLENIE KOSZTÓW PROPONOWANYCH PRZEDSIĘWZIEC	86
V. ANALIZA ROZMIESZCZENIA ELEMENTÓW INFRASTRUKTURY LOGISTYCZNEJ	95
S p i s r y s u n k ó w	
S p i s t a b e l	
Z a ł ą c z n i k i: 1/ Dwie mapy Polski 1 : 500 000	
2/ Legenda do w.w. map	99
W n i o s k i	104

Zespół autorski:

plk dr inż. Wilhelm RZESZUTKO

plk dr Wiesław WASIAK

pplk mgr Mirosław KARBOWSKI

mjr dr Maciej ŁUCZAK

kpt. dr Jacek KUROWSKI

mgr Ewa DZIEWICKA-JANICKA - adiustacja

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ

WYDZIAŁ STRATEGICZNO-OBRONNY

WSTĘP 3

Załącznik nr 21
"KIERUNKI" 7

I. EDUKACJA OBRONNA W SYSTEMIE OBRONNY PAŃSTWA 4

1.1. Edukacja obronna - cechy ogólnego systemu edukacji RP 4

II. STRUKTURA SZKOLNICZA WOJSKOWEGO 5

PERSPEKTYWICZNY MODEL SYSTEMU OBRONNEGO RP 5

2.2. Odrodki "KIERUNKI" 7

2.3. Kształcenie i szkolenie w systemie 8

" MODUŁ NAUKI I SZKOLNICTWA WOJSKOWEGO" 8

III. FUNKCJONOWANIE SZKOLENIA WOJSKOWEGO 9

3.1. Kryteria doboru kandydatów 9

3.2. Zakres i czas szkolenia 10

ZAKOŃCZENIE 12

ZALĄCZNIKI:

1. AKTUALNY STAN SYSTEMU SZKOLNICTWA WOJSKOWEGO.

2. PRZYSLĄCZONY MODEL SZKOLNICTWA WOJSKOWEGO.

AKADEMIA OBRONY PAŃSTWA
SPIS TREŚCI

	strona
WSTĘP	3
I. EDUKACJA OBRONNA W SYSTEMIE OBRONNYM PAŃSTWA	4
1.1. Edukacja obronna - częścią ogólnego systemu edukacji RP	4
II. STRUKTURA SZKOLNICTWA WOJSKOWEGO	5
2.1. Akademie wojskowe	5
2.2. Ośrodki szkolenia	7
2.3. Kształcenie oficerów WP za granicą	8
III. FUNKCJONOWANIE SZKOLENIA WOJSKOWEGO	9
3.1. Kryteria doboru kandydatów	9
3.2. Zakres i czas szkolenia	10
ZAKOŃCZENIE	12
ZAŁĄCZNIKI:	
1. AKTUALNY STAN SYSTEMU SZKOLNICTWA WOJSKOWEGO.	
2. PRZYSZŁOŚCIOWY MODEL SZKOLNICTWA WOJSKOWEGO.	

110

AKADEMIA OBRONY HARBOWEJ

Zespół autorski:

plk prof. dr hab. Roman KULCZYCKI

mjr dypl. Michał DROST

mgr Ewa DZIEWICKA-JANIŃKA - edycja

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ

ENZYKLOPEDIA

WYDZIAŁ STRATEGICZNO-OBRONNY

I. OBRONA CYWILNA W SYSTEMIE OBRONY PAŃSTWA	6
1.1. Miejsce i rola obrony cywilnej w systemie obrony państwa	6
1.2. Cel i zadania obrony cywilnej	9
II. STRUKTURA OBRONY CYWILNEJ	11
2.1. Kierowanie obroną cywilną	11
2.2. Formacje obrony cywilnej	16
III. PERSPEKTYWICZNY MODEL SYSTEMU OBRONNEGO RP	24
3.1. Zadania i alarmowanie	24
3.2. Reakcja	25
3.3. Nadziewstwo	30
3.4. Ratownictwo	33
IV. PRZYGOTOWANIE OBRONY CYWILNEJ	36
4.1. Szkolenie w obronie cywilnej	36
4.2. Zasady finansowania obrony cywilnej	38
4.3. Podstawowe dokumenty prawne	40
ZAKOŃCZENIE	43
ZAŁĄCZNIK:	
Podstawowe wnioski z doświadczeń organizowania obrony cywilnej w innych państwach	46

Załącznik nr 22
...

MODUŁ OBRONY CYWILNEJ

SPIS TREŚCI

	Strona
WSTĘP	3
I. OBRONA CYWILNA W SYSTEMIE OBRONNYM PAŃSTWA	6
1.1. Miejsce i rola obrony cywilnej w systemie obronnym państwa	6
1.2. Cel i zadania obrony cywilnej	9
II. STRUKTURA OBRONY CYWILNEJ	11
2.1. Kierowanie obroną cywilną	11
2.2. Formacje obrony cywilnej	16
III. FUNKCJONOWANIE OBRONY CYWILNEJ	24
3.1. Ostrzeganie i alarmowanie ludności	24
3.2. Ewakuacja ludności	26
3.3. Budownictwo ochronne	30
3.4. Ratownictwo	33
IV. PRZYGOTOWANIE OBRONY CYWILNEJ	36
4.1. Szkolenie w obronie cywilnej	36
4.2. Zasady finansowania obrony cywilnej	38
4.3. Podstawowe dokumenty prawne	40
ZAKOŃCZENIE	43
ZAŁĄCZNIK:	
Podstawowe wnioski z doświadczeń organizowania obrony cywilnej w innych państwach.	46

Zespół autorski:

płk dr Andrzej KURANT
ppłk dr Romuald KALINOWSKI

mgr Ewa DZIEWICKA-JANICKA - adiustacja

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ

WYDZIAŁ STRATEGICZNO-OBRONNY

Załącznik nr ... **23**

II. CHARAKTERYSTYKA I OCENA GOSPODARKI OBRONNEJ

2.1. Jedność

2.2. Pracownictwo

2.3. Zapasy i rezerwy

2.4. Pozostałe elementy gospodarki obronnej

III. MODEL GOSPODARKI OBRONNEJ NA PRZYKŁADZIE RP

3.1. Uwarunkowania gospodarki

"KIERUNKI"

3.2. Model gospodarki obronnej

3.3. Model gospodarki obronnej

3.4. Bariery realizacji modelu gospodarki obronnej

IV. IDENTYFIKACJA POJĘCIA PRZEMYSŁU OBRONNEGO

4.1. Pojęcie przemysłu obronnego, jego klasyfikacja

i cechy szczególne

4.2. Zadania przemysłu obronnego w różnych typach gospodarki

obronnej

V. AKTUALNA SYTUACJA W PRZEMYSLE OBRONNYM

5.1. Przebieg transformacji oraz funkcjonowania przemysłu

obronnego

5.2. Problemy i kierunki restrukturyzacji produkcji w przemyśle

obronnym

WSTEP

I. ISTOTA I MIEJSCE GOSPODARKI OBRONNEJ

- 1.1. Pojęcie gospodarki obronnej
- 1.2. Struktura gospodarki obronnej
- 1.3. Zadania gospodarki obronnej

II. CHARAKTERYSTYKA I OCENA WYBRANYCH ELEMENTÓW GOSPODARKI OBRONNEJ

- 2.1. Ludność
- 2.2. Przemysł
- 2.3. Zapasy i rezerwy
- 2.4. Pozostałe elementy gospodarki obronnej

III. MODEL GOSPODARKI OBRONNEJ NA PRZEŁOMIE XX i XXI w.

- 3.1. Uwarunkowania rozwojowe gospodarki
- 3.2. Możliwości zasilania sił zbrojnych z gospodarki narodowej
- 3.3. Struktura organizacyjna i funkcjonalna modelu gospodarki obronnej
- 3.4. Bariery realizacyjne modelu gospodarki obronnej

IV. IDENTYFIKACJA POJĘCIA PRZEMYSŁU OBRONNEGO

- 4.1. Podstawy rozwoju przemysłu obronnego, jego klasyfikacja i cechy szczególne
- 4.2. Zadania przemysłu obronnego w różnych typach gospodarki obronnej

V. AKTUALNA SYTUACJA W PRZEMYSLE OBRONNYM

- 5.1. Przebieg transformacji zasad funkcjonowania przemysłu obronnego
- 5.2. Problemy i kierunki restrukturyzacji produkcji w przedsiębiorstwach przemysłu obronnego

Zespół autorski:

Cz. I. ppłk dr Józef WRÓBEL

ppłk dr Lech URBAŃSKI

ppłk dr Maciej ŁUCZAK
ppłk dr Janusz Olszewski

Cz. II. mjr dr Maciej ŁUCZAK

mgr Ewa DZIEWICKA-JANICKA - adiustacja

VI. PROJEKT ZMIAN RESTRUKTURYZACYJNYCH I WŁASNOŚCIOWYCH
WEDŁUG FIRMY KONSULTINGOWEJ PROXY Ltd.

6.1. Studium sektorowe w przemyśle obronnym

6.2. Sekwencja przekształceń w przemyśle obronnym i lotniczym

VII. PROJEKT ZMIAN W ZAKRESIE STRUKTUR I FUNKCJONOWANIA
PRZEMYSŁU OBRONNEGO WEDŁUG RAPORTU MIĘDZYRESORTO-
WEJ KOMISJI ds. REFORM W ORGANIZACJI OBRONY NARO-
DOWEJ

7.1. Ocena proponowanych zmian w zakresie struktur i
funkcjonowania przemysłu obronnego

VIII. MODUŁ KONCEPCYJNY PRZEMYSŁU OBRONNEGO RP NA
PRZEŁOMIE WIEKU XX i XXI

8.1. Struktura organizacyjna i funkcjonalna przemysłu
obronnego

8.2. Realizacja zadań obronnych w resorcie gospodarki

8.3. Realizacja zadań obronnych w resorcie obrony narodowej

8.4. Obrót specjalny z zagranicą

8.5. Finansowanie zadań przemysłu obronnego

ZAKONCZENIE

ZAŁĄCZNIKI

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ

WYDZIAŁ STRATEGICZNO-OBRONNY

Załącznik nr 24

DOKUMENTACJA SPRAWOZDAWCZA Z BADAŃ

/wynik badań/

załączniki 24 i 25

Z 24 Synteza modelu

Z 25 Kierunki doskonalenia aktualnego systemu
militarnej obrony RP

WARSZAWA 1992r.

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ

WYDZIAŁ STRATEGICZNO-OBRONNY

1. PROGNOZA ZAGROZEŃ POLITYCZNO-MILITARNYCH RP

2. MODEL SYSTEMU

- 2.1. Moduł sterowania
- 2.2. Moduł dowodzenia Załącznik nr 24
- 2.3. Moduł Wojsk Lądowych
- 2.4. Moduł Sił Powietrznych
- 2.5. Moduł Marynarki Wojennej
- 2.6. Moduł Obrony Terytorialnej
- 2.7. Moduł Sił Szybkiego Reagowania
- 2.8. Moduł Mobilizacji

PERSPEKTYWICZNY MODEL SYSTEMU OBRONNEGO RP

"KIERUNKI"

- 2.11. Moduł Obrony
- 2.12. Moduł

SYNTEZA MODELU

3. KIERUNKI ROZWOJU NOWYCH ŚRODKÓW WALKI I
KONCEPCJE ICH UŻYCIA

ZAKOŃCZENIE

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ
SPIS TREŚCI

strona

WSTĘP

1. PROGNOZA ZAGROŻEŃ POLITYCZNO-MILITARNYCH RP

2. MODEL SYSTEMU

 2.1. Moduł kierowania

 2.2. Moduł dowodzenia

 2.3. Moduł Wojsk Lądowych

 2.4. Moduł Sił Powietrznych

 2.5. Moduł Marynarki Wojennej

 2.6. Moduł Obrony Terytorialnej

 2.7. Moduł Sił Szybkiego Reagowania

 2.8. Moduł Mobilizacji

 2.9. Moduł Gospodarki Obronnej

 2.10. Moduł Logistyki Wojskowej

 2.11. Moduł Obrony Cywilnej

 2.12. Moduł Nauki i Szkolnictwa Wojskowego

3. KIERUNKI ROZWOJU NOWYCH ŚRODKÓW WALKI I
 KONCEPCJE ICH UŻYCIA

ZAKOŃCZENIE

A K A D E M I A O B R O N Y N A R O D O W E J

SPIS TREŚCI

WYDZIAŁ STRATEGICZNO-OBRONNY

WSTĘP

I. DOSKONALENIE SPRAWDZANIA OCEN I PROGNOZ ZAŁOŻEŃ
POLITYCZNO-MILITARNYCH RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ Załącznik nr 25

II. EDUKACJA PRZEDSTAWICIELI KIEROWNICZYCH ORGA-
NÓW WŁADZY CYWILNEJ I WÓJSKOWEJ W ZAKRESIE
POLITYKI BEZPIECZEŃSTWA PAŃSTWA

III. NAJNOWO UZASADNIONE WERYDOWANIE STRATEGII
OBRONY PAŃSTWA

IV. TAKTYCZNE ZMIENIAJĄCY WŁAŚCIWOŚCI OBROTNYCH
KIERUNKÓW STOSUNKI DO ENERGETYCZNYCH FORM
PERSPEKTYWICZNY MODEL SYSTEMU OBRONNEGO RP

V. BUDOWA PERSPEKTYWICZNEGO MODELU LOGISTYKI
W SYSTEMIE OBRONY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
"KIERUNKI"

VI. DOSKONALENIE PRZYKŁADY KADR DOMOWYCH,
KIERUNKI DOSKONALENIA AKTUALNEGO SYSTEMU MILITARNEJ
OBRONY RP

VII. DOSKONALENIE STRUKTUR KIEROWNIA W SYSTEMIE
OBRONY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ, ...

VIII. RACJONALIZOWANIE STRUKTUR ORGANIZACYJNO-
FUNKCJONALNYCH DOWODZENIA SIŁAMI ZBRÓJ-
NYMI RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

IX. KORYGOWANIE - STOSUNKI DO PROGNOZOWANYCH
ZAGROZEŃ - STRUKTURY ORGANIZACYJNEJ WÓSK
LĄDOWYCH ORAZ SPOSOBÓW PRZYKŁADY I PRO-
WADZENIA PRZEZ NIE OPERACJI

X. KORYGOWANIE - STOSUNKI DO PROGNOZOWANYCH
ZAGROZEŃ - MODELU ORAZ SPOSOBÓW PRZYKŁADY
I DZIAŁANIA SIŁ POWIETRZNYCH WP,

XI. KORYGOWANIE - STOSUNKI DO PROGNOZOWANYCH
ZAGROZEŃ - MODELU ORAZ SPOSOBÓW PRZYKŁADY
I DZIAŁANIA SIŁ MORSKICH WP,

XII. KORYGOWANIE - STOSUNKI DO PROGNOZOWANYCH
ZAGROZEŃ - MODELU ORAZ SPOSOBÓW PRZYKŁADY
I DZIAŁANIA SIŁ TERYTORIALNEJ
RP

WARSZAWA 1992

SPIS TREŚCI

strona

WSTĘP	
I. DOSKONALENIE SPORZĄDZANIA OCEN I PROGNOZ ZAGRO- ZEŃ POLITYCZNO-MILITARNYCH RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ	
II. EDUKACJA PRZEDSTAWICIELI KIEROWNICZYCH ORGA- NÓW WŁADZY CYWILNEJ I WOJSKOWEJ W ZAKRESIE POLITYKI BEZPIECZEŃSTWA PAŃSTWA	
III. NAUKOWO UZASADNIONE KORYGOWANIE STRATEGII OBRONNEJ PAŃSTWA	
IV. SUKCESYWNE ZWIĘKSZANIE WALORÓW OBRONNYCH TERENU STOSOWNIE DO ZMIENIAJĄCYCH SIĘ FORM I SPOSOBÓW PROWADZENIA WALKI	
V. BUDOWA PERSPEKTYWICZNEGO MODELU LOGISTYKI W SYSTEMIE OBRONNYM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ	
VI. DOSKONALENIE PRZYGOTOWANIA KADR DOWÓDCZYCH, SZTABOWYCH I DYDAKTYCZNO-NAUKOWYCH NA PO- TRZEBY SIŁ ZBROJNYCH RZECZYPOSPOLITEJ POLS- KIEJ	
VII. DOSKONALENIE STRUKTUR KIEROWANIA W SYSTE- MIE OBRONNYM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ...	
VIII. RACJONALIZOWANIE STRUKTUR ORGANIZACYJNO- FUNKCJONALNYCH DOWODZENIA SIŁAMI ZBROJ- NYMI RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ	
IX. KORYGOWANIE - STOSOWNIE DO PROGNOZOWANYCH ZAGROZEŃ - STRUKTURY ORGANIZACYJNEJ WOJSK LĄDOWYCH ORAZ SPOSOBÓW PRZYGOTOWANIA I PRO- WADZENIA PRZEZ NIE OPERACJI	
X. KORYGOWANIE - STOSOWNIE DO PROGNOZOWANYCH ZAGROZEŃ - MODELU ORAZ SPOSOBÓW PRZYGOTOWA- NIA I DZIAŁANIA SIŁ POWIETRZNYCH WP.....	
XI. KORYGOWANIE - STOSOWNIE DO PROGNOZOWANYCH ZAGROZEŃ - MODELU ORAZ SPOSOBÓW PRZYGOTO- WANIA I DZIAŁAŃ MARYNARKI WOJENNEJ WP.....	
XII. KORYGOWANIE - STOSOWNIE DO PROGNOZOWANYCH ZAGROZEŃ - MODELU ORAZ SPOSOBU PRZYGOTO- WANIA I DZIAŁAŃ WOJSK OBRONY TERYTORIALNEJ RP	

- XIII. KORYGOWANIE - STOSOWNIE DO PROGNOZOWANYCH ZAGROZEŃ - STRUKTURY ORGANIZACYJNEJ SIŁ SZYBKIEGO REAGOWANIA ORAZ SPOSOBÓW PRZYGOTOWANIA I PROWADZENIA PRZEZ NIE DZIAŁAŃ...
- XIV. MODYFIKOWANIE - STOSOWNIE DO PROGNOZOWANYCH ZAGROZEŃ - MODELU ORAZ SPOSOBÓW PRZYGOTOWANIA I DZIAŁAŃ OBRONY CYWILNEJ
- XV. MODYFIKOWANIE - STOSOWNIE DO ZACHODZĄCYCH ZMIAN W PAŃSTWIE I W SIŁACH ZBROJNYCH - MODELU MOBILIZACJI WOJSKOWEJ I OBRONNEJ PAŃSTWA.
- XVI. RACJONALIZOWANIE - STOSOWNIE DO PROGNOZOWANYCH ZAGROZEŃ - WYPOSAŻENIA SIŁ ZBROJNYCH W NOWOCZESNE ŚRODKI WALKI ZBROJNEJ.....

WYKAZ SKRÓTÓW PRZYJĘTYCH W OPRACOWANIU

BB RP	- biuro bezpieczeństwa RP
BDSz	- brygada desantowo-szturmowa
BPDes.	- brygada powietrzno-desantowa
BPG	- brygada piechoty górskiej
BROT	- brygada rakiet operacyjno-taktycznych
BZ	- brygada zmechanizowana
CSD	- centralne stanowisko dowodzenia
CSKO RP	- centralne stanowisko kierowania obroną RP
DI	- dyrekcje instancji
DLM	- dywizja lotnictwa myśliwskiego
DLMB	- dywizja lotnictwa myśliwsko-bombowego
DMP	- dotychczasowe miejsce postoju
DMW	- dowództwo marynarki wojennej
DOP	- dywizja obrony powietrznej
DP	- dyrekcje przedsiębiorstw
DSB	- dzielnicowy system bezpieczeństwa
DSP	- dowództwo sił powietrznych
DSSU	- dowództwo sił szybkiego użycia
DWL	- dowództwo wojsk lądowych
DZ	- dywizja zmechanizowana
FO	- flotylla obrony
FOW	- flotylla obrony wybrzeża
GSB	- gminny system bezpieczeństwa
JOT	- jednostki obrony terytorialnej
JWsp.	- jednostki wsparcia
JZab.	- jednostki zabezpieczenia
KL	- korpus lotniczy
KO	- korpus - okręg
KOK	- komitet obrony kraju
KOM	- komitet obrony militarnej
KOP	- korpus obrony powietrznej
KOW	- krakowski okręg wojskowy
KZ	- korpus zmechanizowany
MW	- marynarka wojenna
MSWoj.	- ministerstwo spraw wojskowych
ND	- naczelny dowódca

OCK	- obrona cywilna kraju
OP	- obrona powietrzna
OT	- obrona terytorialna
OW	- okręg wojskowy
PD	- punkt dowodzenia
PKMSWoj.	- punkt kierowania ministerstwa spraw wojskowych
PKPB RP	- podsystem koordynacji polityki bezpieczeństwa RP
plMW	- pułk lotnictwa marynarki wojennej
plr	- pułk lotnictwa rozpoznawczego
plt	- pułk lotnictwa transportowego
PMSO RP	- perspektywiczny model systemu obronnego RP
POO	- powietrzna operacja obronna
PORP	- podsystem obrony RP
POW	- pomorski okręg wojskowy
PPD	- powietrzny punkt dowodzenia
PSB	- powiatowy system bezpieczeństwa
pśb	- pułk śmigłowców bojowych
RB RP	- rada bezpieczeństwa RP
RSB	- resortowy system bezpieczeństwa
RSZ	- rodzaj sił zbrojnych
RWiS	- rodzaje wojsk i służb
SBRP	- system bezpieczeństwa RP
SD	- stanowisko dowodzenia
SEKB	- senacka komisja bezpieczeństwa
SG	- sztab główny
SKB	- sejmowa komisja bezpieczeństwa
SKORP	- stanowisko kierowania obroną RP
SKOW	- stanowisko kierowania obroną województwa
SOP	- system obrony państwa
SOW	- śląski okręg wojskowy
SZRP	- siły zbrojne RP
WIOC	- wojewódzki inspektorat obrony cywilnej
WKP	- wojewódzka komenda policji
WKSP	- wojewódzka komenda straży pożarnej
WKU	- wojewódzka komenda uzupełnień
WLOP	- wojska lotnicze i obrony powietrznej
WOPL	- wojska obrony przeciwlotniczej

- WOW - warszawski okręg wojskowy
- WRB - wojewódzka rada bezpieczeństwa
- WRE - walka radioelektroniczna
- WRiA - wojska raketowe i artyleria
- WSB - wojewódzki system bezpieczeństwa
- WSD - wysunięte stanowisko dowodzenia
- WSzW - wojewódzki sztab wojskowy
- ZMP - zapasowe miejsce postoju
- ZSD - zapasowe stanowisko dowodzenia.

Wydrukowano w 3 egz.

Egz. nr 1-2 Bibl.Gł.DZN + egz. Nr 3 *Zawly*

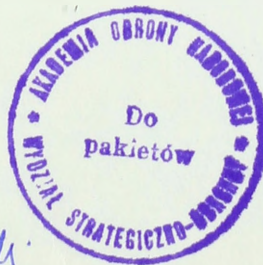
~~Egz. nr 3 Sztab Generalny~~

Wyk. płk Kulczycki

Druk Z.T.

Druk AON nr pf-731/WW

Korekta autorska.

SPIS TRESCI	Strona
WSTĘP	3
1. POJĘCIE PERSPEKTYWICZNEGO MODELU SYSTEMU OBRONNEGO RP /militarnej obrony RP/	5
2. PROGNOZOWANE UWARUNKOWANIA ORAZ ZAGROŻENIA RP, W KTÓRYCH "SYSTEM" MOŻE FUNKCJONOWAĆ	6
3. ROLA I MIEJSCE PODSYSTEMU MILITARNEJ OBRONY W SYSTEMIE BEZPIECZEŃSTWA RP	12
4. PODSTAWOWE FUNKCJE ORAZ GŁÓWNE ZADANIA "SYSTEMU".....	21
5. IDEA STRUKTURY ORGANIZACYJNO-FUNKCJONALNEJ "SYSTEMU".....	25
6. ZAŁOŻENIA USTAWOWE DETERMINUJĄCE PROJEKTOWANIE "SYSTEMU" ..	30
7. STRUKTURA ORGANIZACYJNA I SKŁAD BOJOWY SIŁ ZBROJNYCH RP NA 1.01.1991r. /STAN WYJŚCIOWY/.....	38
8. USTALENIA OGÓLNE I SZCZEGÓŁOWE DO BUDOWY "SYSTEMU"	47
UWAGI KOŃCOWE	68
LITERATURA	69
WYKAZ ZAŁĄCZNIKÓW.....	70
WYKAZ SKRÓTÓW PRZYJĘTYCH W OPRACOWANIU	129

WSTĘP

1. POJĘCIE PERSPEKTYWISTYCZNEGO MODELU SYSTEMU OBRONNOŚCI RP
(mlilitary) obrony RP)

2. PROGNOZOWANE UWARUNKOWANIA ORAZ ZAGROŻENIA RP W KOTÓRYCH
"SYSTEM" MOŻE PUNKCJONOWAĆ

3. ROLA I MISJA PODSYSTEMU MILITARNEJ OBRONY W SYSTEMIE
BEZPIECZEŃSTWA RP

4. PODSTAWOWE FUNKCJE ORAZ GŁÓWNE ZADANIA "SYSTEMU"

5. FORMA STRUKTURY ORGANIZACYJNO-FUNKCJONALNEJ "SYSTEMU"

6. ZASADY I WYMAGANIA WYMAGANE PRZY WYKONANIU FUNKCJI
"SYSTEMU"

7. STRUKTURA ORGANIZACYJNO-FUNKCJONALNA "SYSTEMU" NA 1.01.1997r. (ZETA
ZETA)

8. USTALENIA OGÓLNE I SZCZEGÓLNE W ZWIĄZKU Z BUDOWĄ "SYSTEMU"

UWAGI KOŃCOWE

LITERATURA

WYKAZ ZAŁĄCZNIKÓW

WYKAZ SKRÓTÓW PRZEJĘTYCH W OPRACOWANIU

